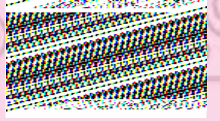
BAYAN YANI

93

Şana Gelmediğim Gün, Öldürülmediysem, Öldürülen Bir Kadının Mahkemesindeyimdir!...

KASIM
2019-11 9 TL
K.K.T.C 12 TL.

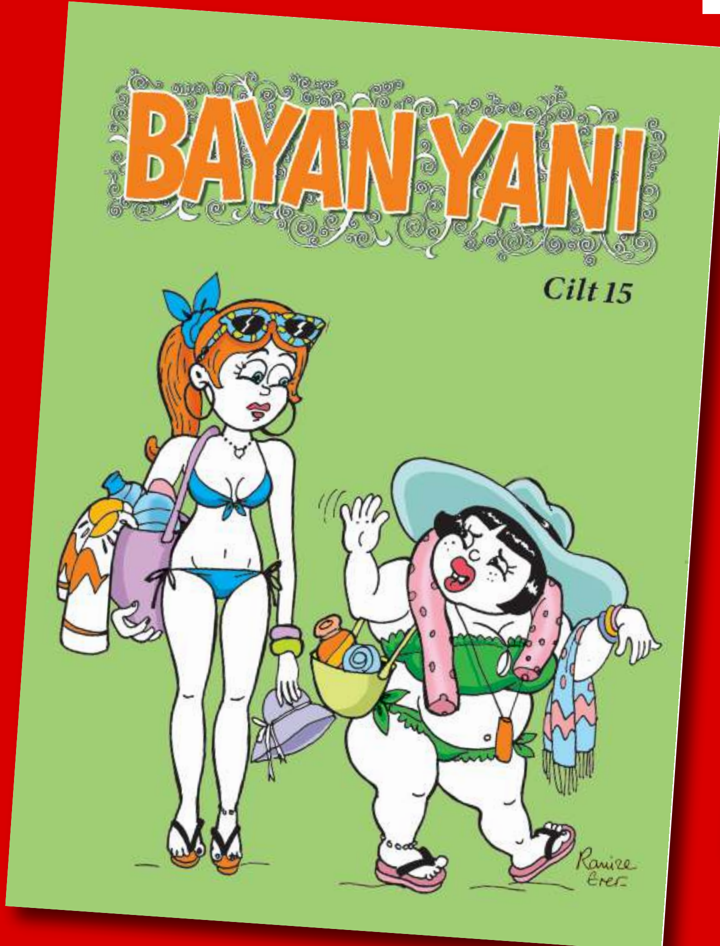
Dünya Sağlık Örgütü'nün verilerine göre dünya genelinde intihar bilançosu silahlı çatışmaları geçti...

Yargıtay 2. Hukuk Dairesi baktığı bir davada kocanın 'aşırı cimri' olmasını boşanma sebebi saydı..

SON CİLT İÇİN KÜTÜPHANENİZDE YER AYIRDINIZ MI?

Daha önce 2. Abdülhamit'i Mithat Paşa'nın öldürdüğünü iddia eden AKP kurucularından Burhan Kuzu, Hamidiye suyunun sağlıksız olduğu için kurumlar tarafından alınmaktan vazgeçtiğini öne sürdü.

Cinsel şiddet mağduru mülteci çocuk sayısı 2017 de yüzde 736 artarak 1421'e yükselmiş

UNUTTURMAYACAĞIZ

BAYAN YANI AKTÜEL

Bir defaya mahsus hak tanınınca 188 bin 129 kişi soyadını değiştirdi.

Okullara ara tatil için Diyanet'in hazırlamış olduğu "umre programı" gönderildi.

Emine Erdoğan "Yeryüzünde halife olmanın sorumluluğunu taşıyoruz" sözleri nedeniyle mahkemeye verildi...

BIRAK CANIM GİTSİN... DÖNERSE SENİNDİR DÖNMEZSE SÜSLÜ CEVRİYE'NİN...
BAK KALBİNİ KIRARIM AYTEN ABLA...

KIZ HAYRİYEE.. GEL SALLA BENİ!..
OF BEN DOKSAN YAŞINDAYIM KAYNANAM YÜZBEŞ... NİYE ONBEŞ YAŞINDA EVLENDİM Kİ...

RIDVAN DİYO Kİ TEK TAŞTAN Bİ YÜZÜK YAPTIRIP AF DİLESEM, BENİ EVE ALIR MI DİYO...
YOOK NERMİN ABLA, YOK... TEK TAŞTAN DİİL TEK DAŞAĞINDAN YÜZÜK YAPTIRSA NAFİLE.. BİTTİ OF İŞ...

KIZ SENİN KOCAN YOK Kİ NEYİN EVLİLİK YILDÖNÜMÜNÜ KUTLAMASI BU..
SENİN KOCAN VAR.. SEN KUTLUYON MU?..
YOOO!..
EEE???!..
HADİ ŞEREFİ...

AMANİİ KIIZ ESKİ KOCANDAN YAKIŞIKLI ESKİ KOCANDAN ZENGİN, ESKİ KOCANDAN ROMANTİK YENİ Bİ KISMET VAR SANA...
BİLSEM ÖYLE BİRİ NE RASTLIYCAM BUGÜN BOŞANIRIM...

AYKÜT BENİ SÜREKLİ KÜÇÜMSÜYOR KADRİYE ABLA...
ENE ÜZÜLÜYON.. SEN DE ONU KIÇIMSA...

YOK ARKADAŞ, EVLİLİK ADAMIYIM BEN.. KEMİKLERİM ISINDI VALLA...

OF DÜŞÜNÜYOM DÜŞÜNÜYOMU İŞİN İÇİNDEN ÇIKAMIYOM.. N'APICAM ŞİMDİ BEN...
SABAH DÜŞÜN SEN BUNU... GÜNDÜZ GECE-DEN AKILLIDIR.

Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
iletisim@hablemitoglu.net

Hangi Ülkeyi Seçerdiniz?

Geçtiğimiz günlerde, Georgetown Kadın, Barış ve Güvenlik Enstitüsü ve Oslo Barış Araştırmaları Enstitüsü işbirliği ile hazırlanan ***''Kadın, Barış ve Güvenlik Endeksi''*** açıklandı. Endekste, kadınların topluma katılımı, güvenlik duygusu ve adalete erişim olanakları gibi ölçütler açısından, 167 ülke iyiden kötüye doğru sıralandı. Veriler, National Geographic dergisinin ***"Kadınlar: Değişim Yüzyılı"*** kapak konusu ile çıkan kasım sayısında yayımlandı. Uluslararası kadın hijyenik ürünleri lobisi devreye girip Türkiye'yi kötüleme fırsatını burada da kaçırmamıştır belki ne dersiniz?.. Güzel kafalar. Daha reklama dair yapılan tüm derinlikli içerikleriyle sosyal medya yorumları vızır vızır önümüze düşerken; İzmir Alsancak'ta bir kadın ayrıldığı sevgilisi tarafından sokak ortasında kafasından vurularak ve görüntüler kaydedilerek öldürüldü. Türkiye'yi küçük düşürme lobisi arıyorsanız bu ülkenin patolojik erkeklik hallerine, ardından mahkemelerde karar alan hakimlerine ve adı aile olan bakanlığına, siyasilerine bakmanız yeterli. Uzaklarda aramayalım, lobi içimizde…

Gelelim kadın olarak yaşanacak ülkeler listesine, bu arada Türkiye 114üncü sırada yer alıyor, önce ilk 10'dan söz edelim; ***Norveç, İsviçre, Finlandiya, Danimarka, İzlanda, Avusturya, Birleşik Krallık, Lüksemburg, İsveç ve Hollanda.*** Şimdi şunları da söyleyebilirsiniz tabii; *''dünya 10'dan büyük''* ya da *''hepinizi toplasak bir Türkiye etmezsiniz…''*

Kadınlar için yaşamın en zor olduğu 10 ülke ise, en kötüden başlayarak şöyle sıralanıyor; ***Yemen, Afganistan, Suriye, Pakistan, Güney Sudan, Irak, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Orta Afrika Cumhuriyeti, Mali ve Libya.*** Diğer yandan açıklanan veriler, dünya ülkelerinin % 90'ında kadınlara negatif ayrımcılık yapılan en az bir yasa bulunduğunu ortaya koyuyor. Araştırmada küresel olarak, 2018 yılında 379 milyon kadının aile içi şiddete maruz kaldıkları, oransal olarak çatışma bölgelerinde yaşayan kadınların diğer bölgelere göre üç kat daha fazla şiddete maruz kaldıkları belirtiliyor. Araştırmanın ilgi çeken verileri arasında, Ruanda, Moldova, Türkmenistan, Ermenistan ve Benin gibi ülkelerde son zamanlarda kadınların eğitimi, finansal erişimi ve yönetimdeki temsiliyetlerinde dikkati çeken bir artış olması da var. İstihdamda durum çok parlak değil, cinsiyet ayrımı % 30'a yaklaşıyor, Ruanda'da kadınların % 93'ünün çalışma yaşamına katıldıkları, Türkmenistan'da kadınların finansal erişim oranlarının 2017'den bu güne % 1'den % 36'ya yükseldiği açıklanıyor. Türkiye'de ise kadınların yönetimdeki temsiliyetinin ve çalışma yaşamına katılımının kritik seviyelerde olduğu belirtilmiş.

Kabul edelim ki, dünyada ve Türkiye'de yükselen muhafazakâr- populist bir yönetim anlayışı var ve bu anlayış, toplumsal cinsiyet eşitliği krizinin nedenlerinin başında geliyor. Ve toplumsal cinsiyet eşitliği/eşitsizliği sorunu siyasi yapılanmalar ile birlikte ortaya çıkıyor. Kadınlara dair yaşadığımız güncel olumsuzlukların da temelini oluşturuyor. Türkiye'de olduğu gibi dünyada da devletleri yönetenler ataerkil sistemin güçlenmesine, ataerkil sistemin sosyal yaşamı dizayn etmesine çalışıyorlar. Bu açıdan Türkiye'de yaşananlar tesadüf değil. Türkiye'de uzunca bir süredir sinsi bir biçimde üzerinde uzlaşılmaya çalışılan, dayatılan bir toplumsal cinsiyet eşitsizliği rejimi var. Çünkü son birkaç yıldır imzaladığımız uluslararası sözleşmelerle gelişmesi için pek çok kesimin emek verdiği toplumsal cinsiyet eşitliğinin içi boşaltılmış, yerini toplumsal cinsiyet eşitsizliği almıştır. Hatta alternatif bir toplumsal cinsiyet kavramı üretilmiş, topluma toplumsal cinsiyet adaleti olarak benimsetilmeye çalışılmaktadır. Bu kavram kadının birey olması üzerinden değil, kadının "aile" odaklı varlığından yola çıkarak aileyi koruyan bir toplumsal cinsiyet eşitliğini savunmaktadır. Nasıl olacaksa? Bu noktada, İstanbul Sözleşmesi, 6284 sayılı yasa ve nafaka hakkını düşmanlaştıran kampanyalar hız kesmemekte, aile birliğini bozan uygulamalar olarak belirli kesimlere yansıtılmaktadır.

Ataerkil Düzen Çöküyor!..

Şunu artık hepimiz görüyoruz; ataerkil düzen tüm dünyada çöküyor. Sistem kendini korumak istiyor. Kadın cinayetlerinin artışındaki en önemli neden de bu. Kadınların özgürleşme, bireyleşme talepleri haklı bir biçimde artarken ve görünürleşirken ataerkil güç zayıflıyor. Ataerkil gücün zayıflaması devletleri de zayıflatacak bir zemin yaratıyor. O yüzden kadın üzerinden ataerkiyi güçlendirecek, söylemler, eylemler, düzenlemeler aradı ardına geliyor. O yüzden eşitlik ürtkütücü, ucube, o yüzden feminizme feminazi diyorlar. Kadınlardan korkuyorlar. Biliyoruz ki, kadın korkusunun yeryüzündeki geçmişi binlerce yıl öncesine dayanıyor. Zor be işiniz erkekler…

Şunu artık hepimiz görüyoruz; ataerkil düzen tüm dünyada çöküyor. Sistem kendini korumak istiyor. Kadın cinayetlerinin artışındaki en önemli neden de bu.

Çünkü erkek hegemonyası varlığını sürdürmek için artık zor zamanlardan geçiyor. Örneğin, kadınlar muhafazakar ya da modern farketmeksizin, artık geç evleniyor ya da hiç evlenmiyorlar, çok çocuk sahibi olmak istemiyorlar. Aile kararlarına eşit katılmak kazandıkları parayı kendileri yönetmek ya da birlikte mülk edinmek istiyorlar. Eğitimlerini sürdürmek, kariyer yapmak, kendilerini geliştirmek ve özgürleşmek istiyorlar. Bu bağımsızlaşma, kadınların hem çalışıp kazanacak hem çocuk büyütecek hem de kazandıklarını erkeğe devrederek boyun eğecekleri bir düzeni sürreal hale getirdi. Bütün bunlar kabul edilebilir bir yaşam biçimi olmaktan çıktı. Tam da bu noktada, erkekler, Türkiye'de mağdur erkek platformları kurarak ataerkinin tehlikede olduğunu kanıtlamaya koyuldular. Ancak biliyoruz ki, dert kadınların yaşamı vs değil. Dert ataerkil sistemi, eril hegemonyayı kaybetmemek. Bunu sağladığınızda ülkeleri de çok kolay yönetiyorsunuz.

Görüyoruz ne yaptığınızı ve ardındaki niyetleri. Yani kadınların hakları ve yaşamlarında olup bitenler salt kadınlarla ilgili olmadığı gibi, siyasi söylemlerden ve düzenlemelerden de bağımsız değil. Bu 25 Kasıma da yine değişmeyen bu gündemimizle geldik. Üstelik her gün öldürülen kadınların, cezalandırılmayan failleri ile… Ne zaman ki, ataerkil düzeni değiştirmek için erkekler ve kadınlar omuz omuza verecek, bunları o zaman konuşmayacağz. Yolumuz uzun. Hem de çok uzun ve yaşanacak tek bir ülkemiz var. Sağlıcakla ve sevgiyle...

Menopoz sandım...

Bir gün çok sevdiğim ve güvendiğim birisi bana bir kitap verdi ve şöyle dedi; bu kitap sizi anlatıyor. Kitabın adı "ASPİ GİRL" dü. O güne kadar Asperger sendromu ilgili bir şeyler okumuştum, ama…

Kitabı okudukça şaşırdım, şaşırdıkça kafam karıştı. Kafam karıştıkça… Nasıl yani, ben Aspi olabilir miydim? Yok, olamazdım… Ben menopoza girmiştim... Ama…

Kitapta tanımlanan kadınla o kadar çok benzerliklerim vardı ki… Sanki biri gizli gizli beni gözlemiş ve yaşadıklarımı biraz değiştirip başka bir ülkenin koşullarına ve kültürüne adapte etmişti… Aynı acılar, aynı çıkmazlar, aynı sorular, aynı sorunlar…

Kitabı bitirdiğimde hayatım boyunca peşinden koştuğum "ben kimim?" sorusu yerini, "ben asperger olabilir miyim?" sorusuna bırakmıştı. Bu arada bir anda yoğun olarak başlayan meniere atağımla birlikte artık GP'ye (pratisyen hekim) gitmem kaçınılmaz olmuştu. Bir yandan meniere, bir yandan menopoz, bir de şimdi asperger?

Sabah GP'den randevu aldım. Acil randevularda sadece bir tek şey sorabileceğimi biliyordum, oysa benim çok fazla sorum vardı ve yaşadığım her sorun bir diğerini tetikliyordu. Menopoz yüzünden uykusuzluğum tavana vurmuş, uykusuzluk meniere'imi tetiklemişti ve bir yandan da ateş basıyordu... Doğal olarak sinir sistemim de birazcık bozulmuştu. Ayrıca Galler'de keşfettiğim iki kişiliğimin kavgasını bu konuya dahil bile etmemiştim. Şizofren olabilir miydim? İçinde bulunduğum bu karmaşayı GP'ye nasıl özetleyecektim?…

GP'nin odasına girdikten sonra konuşmaya başlar başlamaz hıçkırarak ağlamaya başladığımı çok iyi hatırlıyorum, ama o bana ne sordu ben ona ne yanıtlar verdim hiç hatırlamıyorum. O günkü randevunun sonunda meniere için almam gereken ilacım yazılmış ve teşhis konması için Otizm merkezine yönlendirilmiştim. Ayrıca doktor ısrarla panik atak ve depresyon için başka bir güne randevu almamı söylemişti. Bu konuya nasıl geldiğimizi hiç anlayamamıştım ve menopozumla ilgili ise tek bir söz söylenmemişti. Belki de ihtiyacım olan hormon testiydi... Hormonlar değiştikçe...

Hayatım boyunca kendimi tanımak adına kendimi didikleyip dururken aslında bir açıdan kendimin hiç farkında olmadığım gerçeği... GP'ye gidene kadar hiç panik atak yaşamadığımı sanan benim ne kadar yanıldığımı anlamam tam bir şok oldu. Ben kendimi sakin sanıyordum, ama galiba düşündüğüm kadar sakin biri de değildim, sadece sinirimi bastırmayı çok iyi öğrenmiştim. O kadar iyi öğrenmiştim ki menopoz bile onu çıkaramıyordu…
Hormonlarım, sorunlarım... Ama…

Otizm merkezindeki randevuma gidene kadar onlarca kitap okudum ve gördüm ki kadınların asperger sendromu olabileceği gerçeği ancak 90'lı yılların ortalarında tamamen kabul görmüş. Yani sadece kadın oldukları için bir sürü çocuk, genç kız ve kadın hayatları boyunca yanlış teşhislerle, suçlamalarla, ilaçlarla boğuşmak zorunda kalmış. Bir sürü kadın tıpkı benim gibi yıllarını ben neden böyleyim, ben kimim, ben uzaylı mıyım sorularıyla boğuşarak, manipüle edilerek, sürekli baş gösteren fiziksel hastalıklarına çözüm bulmaya çalışarak geçirmiş... Ama…

Doktor randevumdan tam iki ay sonra "asperger sendromu/otizm" teşhisi kondu. Teşhisi duyduğumda bir anda her şey dondu içimde. Yani onca yıl, onca soru, onca arayış…

Yıllardır yanıtını bulamadığım "ben kimim" sorusu bir anda kayboldu. Artık kim olmadığımı biliyordum. Ben nörotipik değildim. Beynim ve algılarım farklı çalışıyordu, o nedenle de bir türlü bu dünyaya adapte olamıyordum. Artık kim olmadığımı anladıkça, kim olduğumun farkına varabilecektim...

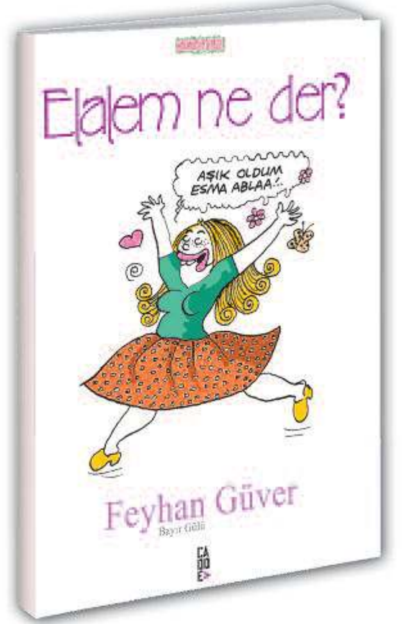
Bu arada kesinlikle menopozdayım ancak doktorun menopozumu göz ardı edip, beni neden hemen Otizm merkezine yönlendirdiğini de "otizm" teşhisi konulunca anlamış oldum. Aslında ateş basmaları dışında yaşadığım diğer sıkıntıların menopozla pek de ilgisi yokmuş.

Sanırım menopozumu yaşarken, içten içe herkes gibi olmak istiyordum. Bu sefer, diğer kadınlar gibi... Diğer kadınlarla birlikte... Bu süreci yaşarken... Yine olmadı, yine başaramadım.

Menopoz olduğumu sanıp otizmli olduğum gerçeği ile yüz yüze kaldım...

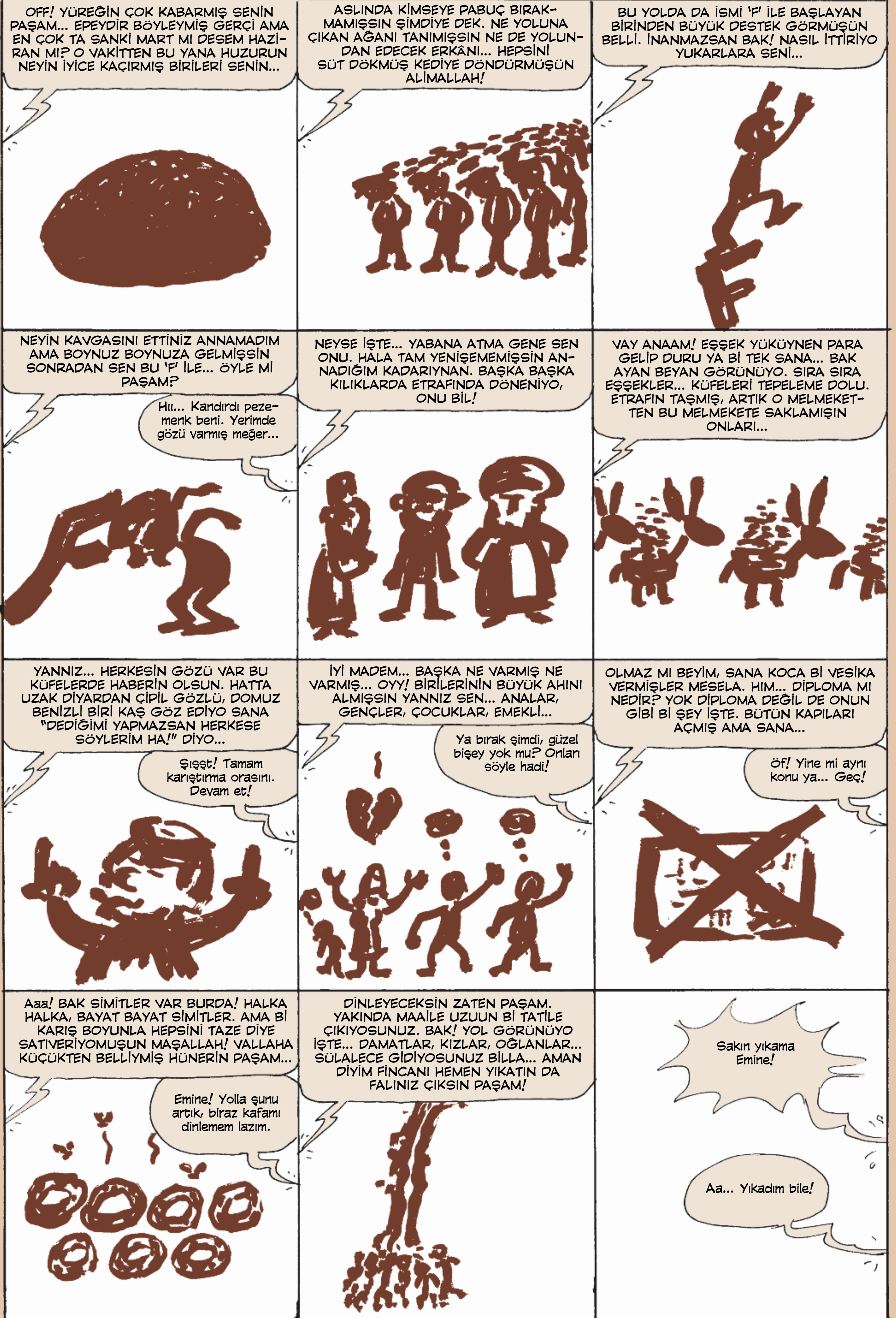
Ben kim miyim?
Ben kadınım
Cennetten kovulan
Ben yazarım
Müebbet hapisle yargılanan
Ben sürgünüm
Öteki olan
Ben otizm'liyim
Normal olmaya çalıştıkça görünmez olan…

Kitapçılarda

NEYSE HALİM ÇIKSIN FALIM...

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi Aksoy

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

• Zamane savaşları bir garip. Baştan sona tuhaf. 21. yüzyılın hiper gerçekliğinde inandırıcılıkları sorgulanıyor. Ateş almaya gelmiş gibi girilen ülkelerden, yangın yeri devşiriliyor. Ocaklara kor düşüyor, yüreklere yas düşüyor, bazı insanların kaderini inandıkları yaradan değil; hükmetme gücü olanlar belirliyor. Bazı savaşlar bir gecede başlayıp bitiyor, bazı savaşlar bir hafta sürüyor, mafya dizilerinde racon kesilen masalarda kendilerine ait olmayan hayatlar üzerinden boş yapan ağır abilerin sırıtışı oturuyor kimilerinin suratlarına, yuvarlak masalarda karar veriliyor kimlerin yanacağına. Bazı savaşlar üstü küllenmiş odun ateşi gibi içten içten yanmaya devam ederken, bazı savaşlarınsa kökeni onlarca yıl öncesine dayanıyor. Milliyetçiliğin pimi gevşemiş, zıvanasının ayarı kaçmış vatanseverliğin. Biz de ne diyelim, diyemediğimiz şeyler hatrına; hamdolsun bu gün de doyduk hepsine... Diyelim.

• Bazı şeylere karşı olmanın yasak olduğu memleketimizde, bazı şeylerden yana olmak da yasaklanmış. Vaktiyle yazılmıştı duvara; **kahrolsun bazı şeyler!**

• Ortadoğu'da barış mermilerin gölgesinde aranırken, 40 yıllık bir savaşın tanığı olanlar **Şili**'nin meydanlarında **Victor Jara**'nın kırılan ellerinden düşen gitarı yerden almış "**El Derecho De Vivir En Paz**" (Barış İçinde Yaşama Hakkı) diye haykırıyor. Hey gidi hayat... Hey gidi habib hayat!

• **Şili**'de ulaşım ücretlerine yapılan zamla başlayan protestolar, ülke genelinde devasa bir harekete dönüştü. Devlet Başkanı özür diledi, ama halk durulmuyor. Son olarak 1 Milyondan fazla insan sokağa çıktı ve Şili'de gerçekleşen en büyük kitelesel yürüyüşe imza attılar. Ve şu satırları yazdığım sırada **Başkan Sebastián Piñera** kabinenin istifasını istedi. Şili, Latin Amerika'nın doğrudan Amerikan müdahalesiyle tanışan ilk ülkesi ve aynı zamanda da çok köklü bir direniş kültürüne sahip. Direne direne kazanmış olmaları çok gurur verici. Bunun bir ihtimal olması ve hala bir yerlerde gerçekleşebiliyor olması bile güzel. **Venceremos Şili!**

• **İspanya İç Savaşından** galip çıkan ve ülkeyi ölümüne kadar dini ve militarist bir diktatörlük olarak yöneten **Franco**'nun geriye kalan kemikleri, ailesinin tüm itirazlarına rağmen anıt mezarından çıkarıldı ve sıradan bir mezarlığa taşındı. Bir dönemin ayıbı, toplumun hafızasından böylece silinecek. Franco artık onurlu bir lider gibi bir anıt mezarda yatamayacak. Ülkesine ızdırap veren bir diktatör olarak, sıradan bir mezara gömülecek kemikleri. Bazen işlenen suç öylesine büyüktür ki, canı yananların ortak bilinci kemiklerden sorar hesabı!

• Lübnan'da "**WhatsApp vergisi**" adıyla anılan yeni vergiler, bir devrimi filizlendirmek üzere. Lübnan Halkı soluğu sokaklarda almış, devrimin peşine düşmüş. Politikacıların özrü de, geri adımı da kar etmiyor, daha fazlasını istiyorlar. Toplu istifa bekliyorlar. Dünyadaki bu son dalgalanmalar bana politikacıların içine düştüğü aymazlığı gösteriyor aslında. Öylesine kör olmuşlar ki, sabırlarının son raddesinde yaşayan insanların her türlü boyunduruğu kabul edecekleri yenilgisine düşüyorlar. Ama öyle olmuyor işte. Bir kere uyanan bir daha uyumuyor.

• Azerbaycan da yolsuzluklar nedeniyle ayakta. Protestolar şiddetlendi, sokaklar hareketlendi, dünya basını bir protestocuyu cansız manken gibi taşıyan polise takıldı. "Bu kabul edilemez" falan diyorlar. Adamlar kamera var diye nezaket göstermiş be, hey yavrum hey...

• **Aslı Erdoğan**'ın bir tuhaf açıklaması dönüyordu haber portallarında son günlerde. Ortalık dalgalanmış, iktidar kalemşörlerinden alternatif medyaya kadar herkes bir laf söylemiş ve okullarda bize ne öğretildiğini tartışır olmuştu. Bugün Aslı Erdoğan söz konusu gazeteye böyle bir açıklama yapmadığını söyledi. Söylemediği sözlerin lincini de yemiş oldu böylece. Yeni medya düzeni ne tuhaf. Gerçekle yanılsama arasındaki çizgi ne kadar da yok.

• Bilim dünyasında iki yılda bir verilen American Physical Society'nin (Amerika Fizik Topluluğu) 2020 insan hakları ödülüne Prof. **Dr. Ayşe Erzan** layık görülmüş. Ne güzel bir haber. Kutluyorum.

• Yapılan bir araştırmaya göre, işveren zengin olduğunu düşündüğü kişiye daha yüksek maaş öneriyormuş. İşveren, zengin olduğunu düşündüğü kişinin değerinden daha az bir maaşla çalışmayacağının, daha yoksul kimselerinse önerilen düşük maaşı kabul edeceğinin farkında. Vay be... Ben derim ki iş görüşmesine giderken pahalı bir takım giyin gençler!

• **Milli Eğitim Bakanlığı**, **Diyanet** ile yaptığı bir işbirlikle, ara tatilde öğrenci ve ailelerini umreye götürecekmiş. Bravo gerçekten. Laik devlet gibi çek panpa!

• Bu yıl Diyanet'in bütçesi, 8 bakanlığı geride bıraktı ve bu bütçe her yıl artıyor. Diyanet de bu bütçesiyle yer yer öğrencileri umreye götürüyor, yeri geliyor şükela açıklamalarda falan bulunuyor. Cillop.

• Dışişleri Bakanlığı Barış Pınarı Harekâtı gerekçesiyle yurt dışındaki Cumhuriyet Bayramı resepsiyonlarında içki servisini yasakladı denildi. Vay anasını sayın seyirciler! Şarap bulamıyorlarsa ayran içsinler. Tuzlu yoğurt suyu. Hararetlerini alır.

• **Kılıçdaroğlu**'nun avukatına Kılıçdaroğlu'nu savunduğu için dava açılmış. Avukat, "böyle bir dava başka hiçbir ülkede açılmaz" demiş. Çok nevi şahsına münhasır bir ülkeyiz vesselam. Gurur duymalıyız.

• Gazeteci **Barış Bektaş**, **Fethiye**'de çıkan kavgayı ayırmak isterken bıçaklanarak hayatını kaybetmiş. İyi insanların iyi niyetleri yüzünden canları acıdığında kahroluyorum. Çok çok üzgünüm.

• Greenpeace Akdeniz'in "**Türkiye'deki Deniz Canlılarında Mikroplastik Kirliliği**" raporuna göre Türkiye'de incelenen balıkların yüzde 44'ünün midesinde mikroplastik bulunmuş. Balıkların midesinden çıkan

mikroplastiklerin çoğu tek kullanımlık plastiklerden oluşuyor. İnsanlık olarak denizlere ve deniz canlılarına yaptığımız korkunç... Bazı insanlar bu haberi "**artık balık da yiyemeyeceğiz**" olarak gördü. Evet yiyemeyeceğiz. Bok yiyelim bence!

• ABD, Arkansas'ta geyik avına çıkan bir adam, öldürdüğünü zannettiği geyiğin tekmelemesi sonucunda ölmüş. "**Instant karma**" dediğimiz hadise. Bir tür ilahi adalet. Evrenin işleyişinden şık bir hareket...

• **Haydarpaşa** ve **Sirkeci** garlarının ihalelerini Hezarfen Danışmanlık Limited Şirketi diye bir firma aldı, **İstanbul Büyükşehir Belediyesi** ise konuya Fransız kaldı. İstanbul'un en ikonik yerlerinden ikisidir bu garlar. Her İstanbullu'nun en az bir anısına dekor olmuştur. Her İstanbullu için özeldir, değerlidir ve toplum hafızasına ait, kamu alanlarıdır. Daha doğrusu öyleydiler! Şimdi bir de bakmışız rant oluvermişler.

• Vatan Partisi Kadıköy ilçe başkanlığı, **Kadıköy Belediyesi**'nin yaptığı **Greta** duvar resmini **Eren Keskin**'in resmiyle kapatmış. Bir gülme organı olarak, inan olsun, kaba etlerim bile devreye giremiyor. Yuh!

• Eski Beyoğlu belediye başkanı **Ahmet Misbah Demircan**, **Kültür ve Turizm Bakanlığı** yardımcılığına atanmış. Doğru tercih! Başkanlığı döneminde İstanbul'un bir numaralı kültür ve sanat merkezi olan Beyoğlu, kültürel bir çöle döndürüldü. Şimdi aynı performansı ülke bazında bekliyorlarsa demek ki.

• Batı'yı Suriyelileri salmakla tehdit ediyoruz, onlar da bizi silah satmamakla tehdit ediyorlar. Sonra ne biz Suriyelileri salıyoruz, ne de onlar silah satmaktan vaz geçiyorlar. Hayat çok tuhaf, mülteciler filan...

• Konya'da otobüs duraklarına "**Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin**" diye afiş asan dernek gelen tepkiler üzerine; "**Yeryüzünde barış, bütün farklılıklarına rağmen dünyadaki bütün insanlarla merhabalaşmaktan, selamlaşmaktan, tanışmaktan, konuşmaktan, kucaklaşmaktan geçer**" diye açıklamada bulunmuş. Pardon abi ya. Biz sizin sevgi mesajınızı ilk seferde anlamamışız. Bizim odunluğumuz!

• "**Kar Zamanı**" filmiyle **Los Angeles Uluslararası Kısa Film Festivali**'nde "**En İyi Sinematografi**" ödülüne layık görülen ancak seyahat giderlerini karşılayamaması nedeniyle festivale gidemeyen **Cevahir Çokbilir**'in ödülü, kargoyla eline ulaşmış. Dine değil kültüre yatırım yapan bir ülke olsaydık, belki Çokbilir kendisine çıkan bir ödenekle ödülünü Amerika'da alabilirdi. Ama umreye gidecem dese, dükkan onun zannımca.

• Kanadalı askeri kamuflaj üniforma üreticisi **HyperStealth Biotechnology Corporation,** bir kişiyi, aracı, gemiyi ve hatta tüm binayı gizleyebilen "**Kuantum Görünmezlik**" adında özel bir ürün geliştirmiş. Vaktiyle dedeme 3 boyutlu film yapmışlar dediğimde "olmaz öyle şey!" diye tepki göstermişti. Şimdi aynısını ben diyorum; "**olmaz öyle şey!**" Böyle bir teknolojinin, savaş teknolojileri geliştiren bir şirket tarafından geliştirilmiş olması hayli ürkütücü.

• Biz görünmezliği gazete kağıdıyla yapıyoruz bu arada. Hijyenik pedleri gazete kağıdına sarıyoruz, hop regl olmak tedavülden kalkıyor. Söyleyin Kanadalı şirkete, gasteye sarsınlar!

• Orkid reklamı hayli başarılıydı. Tebrikler. Twitter'da biri demiş ki, "ya bunları satsın diye yapıyorlar". Bravo, seni genç Karl Marks! Kapitalizmin nasıl işlediğini çözdün, aferin canım.

• **Kuzey İrlanda**'da kürtaj ve evlilik eşitliği yasallaştı. İrlanda ki, Protestan Birleşik Krallık'ın gölgesinde, kendini Katolikliği ile tanımlayan bir ülke idi. Dincilik değil, eşit vatandaşlık bilinci galip geldi.

• Üsküdar Belediyesi'nin işten çıkardığı işçi: "**Sarhoş geliyormuşuz işe, böyle bir şey olabilir mi, biz AK Partiliyiz**" demiş. Ah canım kardeşim, bu memlekette kimler ne nedenlerle işlerinden atıldı, uzaklaştırıldı; seni sarhoş sanmışlar çok mu...

• Canan Karatay, "pastırma en sağlıklı ettir, pastırma yiyin" demiş. Ismarlıyon mu gı?

• Anadolu Üniversitesi kantini, **AK Gençlik**'e toplantı mekanı olarak verilmiş. Üniversite yönetimi "**bizim haberimiz yok**" diyor. Size haber vermeye gerek görmedilerse demek ki!

• Sigara haram olduğu için, tek paket uygulamasına geçiyormuşuz. Sigara haram olduğu için... Çünkü biz dini bir devletiz ya... Ondan için ondan kelli yani.

• Akşener, "**Barış Pınarı Harekatı'nı desteklememiz zorunluydu. Milli etiketi yapıştırılan her kararın peşine takılacağız anlamına gelmez**" demiş. Örnek veriyorum..... (VEREMEDİ)

• Meksika'da **Sinaloa** kartelinin lideri **El Chapo**'nun oğlu yakalanmış, kartel üyeleri **Culiacán**'da hayatı felç etti, halk evlerinden dışarı adım bile atamadı. Polis kartele karşı durmaktan korktuğundan devreye ordu girdi falan... Yerli ya da yabancı şiddet dizilerini izleyip suç örgütlerine, uyuşturucu baronlarına falan özenenler varsa Culiacan görüntülerini izlesinler. Organize suç, adam öldürmek, insanlara korku salmak, tehdit etmek vesaire, şirin ya da şairane değil, zorbalıktır!

• Bu arada **Trump** "**bazen salacaksın dalaşacaklar, sonra ayıracaksın**" dedi ya... Herkes bu ne biçim şey, bu kabul edilemez falan diyor. Bense adamı sevmeye başladım. Yıllardır yüzümüze gülüp aynı boku yiyen diğer Amerikan başkanları gibi değil. Dosdoğru söylüyor işte! Ha ama bir kıtırdanma oluyor mu dersen, yoh!

• Trump'ın mektubu "**aptallık etme**" diye bitiyor. Bir an "**sen Bihter Ziyagilsin, aptallık etme**" diye devam edecek sanmıştım. Bir nevi aynı şeyi söylüyor da çünkü.

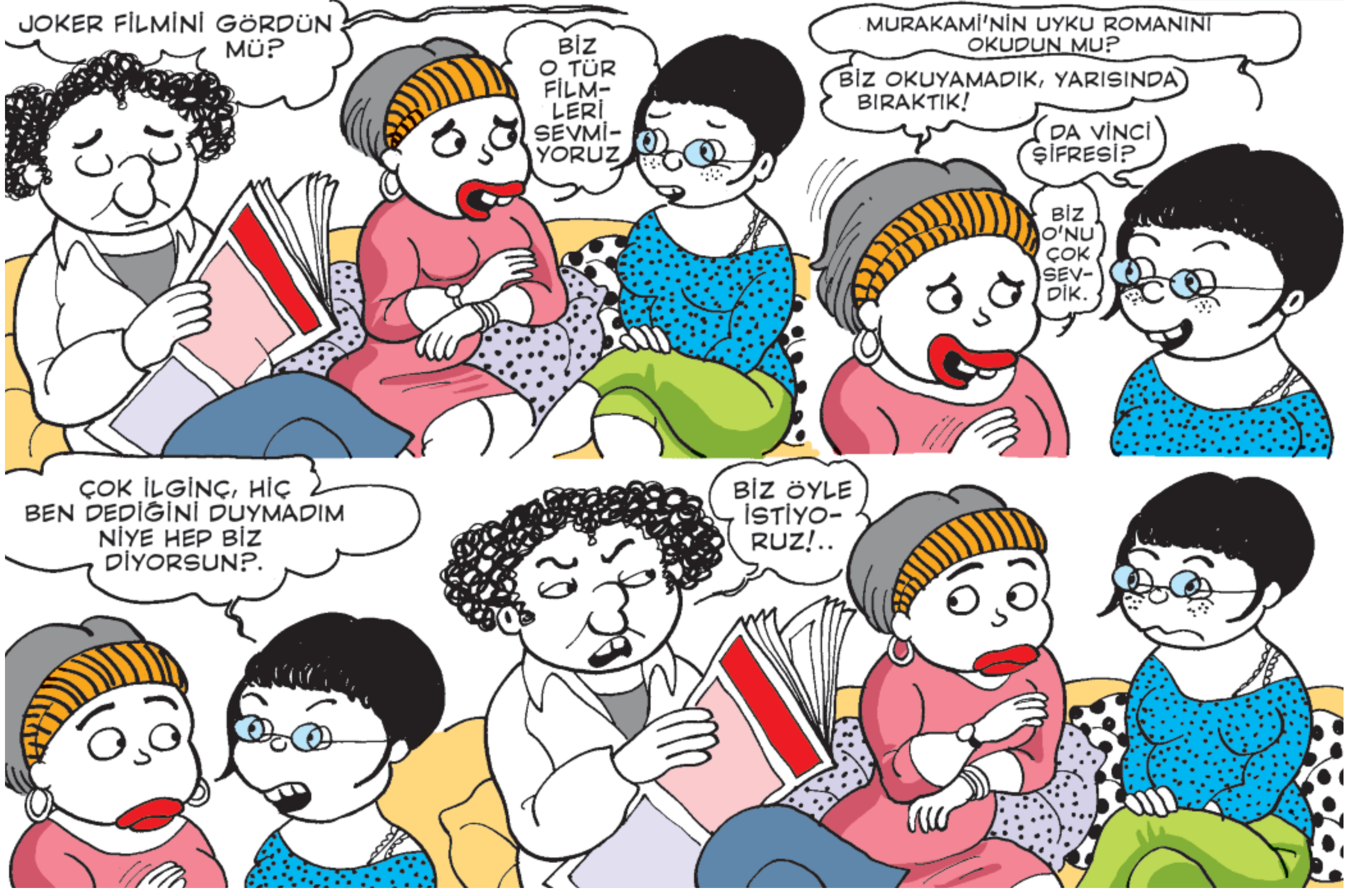

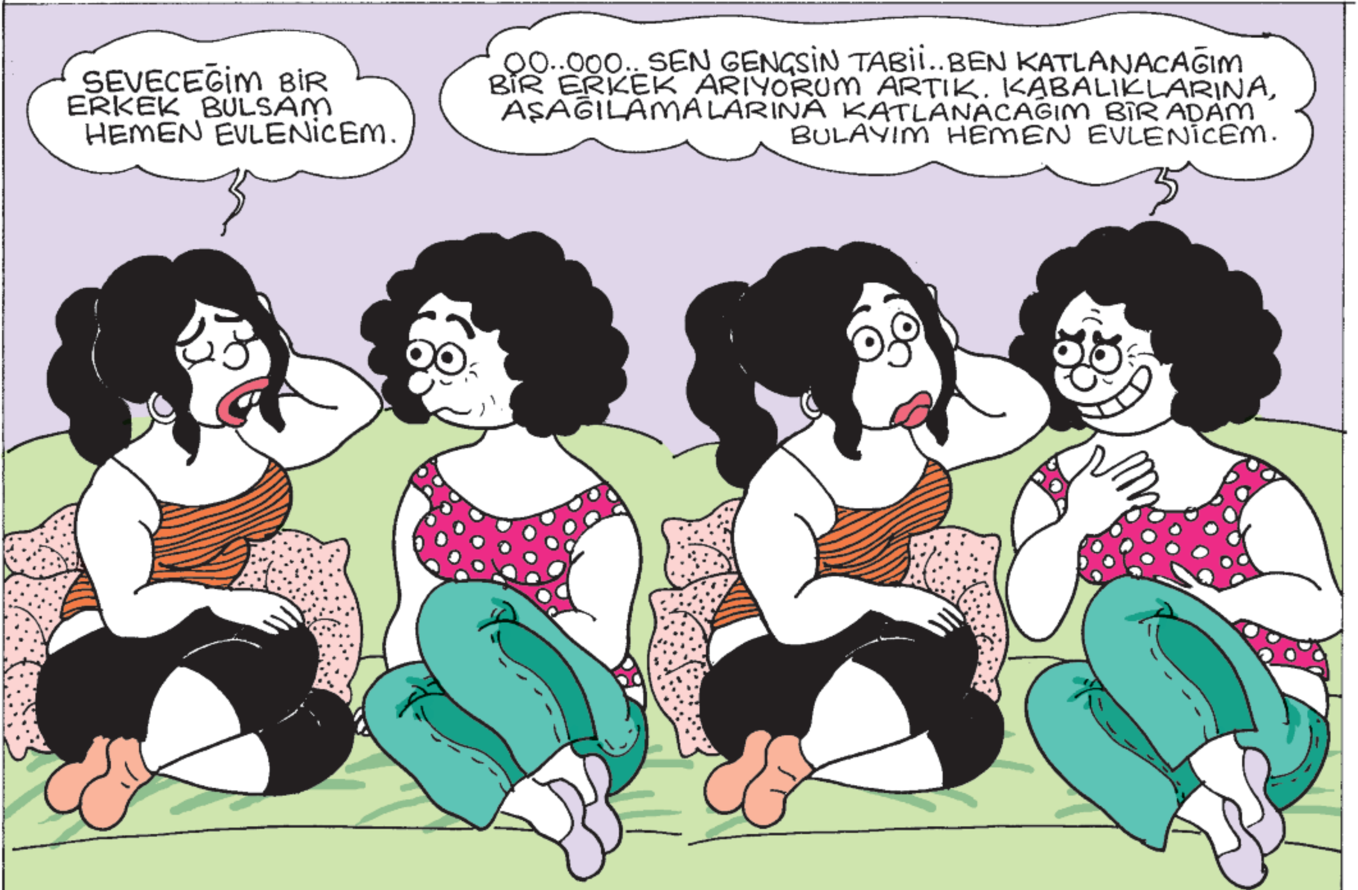
• Sözlerime burada son verirken, Cadılar Bayramınızı da kutlarım canlarım. Halloween'iniz mübarek olsun. Korku filminden/edebiyatından başka hiçbir şeyden korkmayın şu hayatta!

Ramize Erer

Tehlikeli İlişkiler

ZEBRA SAMİM

- Ya abi var ya, inanılmaz bi insansın haa. Ya sen dün demedin mi "Sıdıka" dedin "Şöyle abi kardeş, Samim-Sıdıka ikisi olarak, Cem Yılmaz'ın yeni filmine gidelim. Ordan da bir sonbahar Hisar Çay Bahçeleri" dedin... "Balık yeriz kız" dedin... Hatta bi fırt rakı bile içebilicektim, öyle anlaşmıştık...

- Kim? Ben öyle bi şey demem, dedirmem, denilen yerde bulunmam. Seni samiğmiyete davet ediyorum Sıdıka. Asla ve kat'a böyle bir şey mevzuubahis olmamıştır, olamaz da... Külliyen yalan.

- Saçmalama Samim. Annem de ordaydı, şahidim var. En azından belli bi kısmına tanık oldu. "Rakı" kısmını duyunca ikimize de terlik yağdırdı hatta. Sonra sen bana göz kırpıp " Safiye Sultan'a bakma sen, kaçarız biz" dedin. Çağırıyorum annemi...

- Sabrımı test etme Sıdıka. Şey, benim kırmızı çizgimdir...

- Ney? Hadi ordan be. Kırmızı filan, herhangi bir çizgin yok senin. Bu aralar çok yapmaya başladın, dün "öyle" dediğine bugün "böyle", hatta "şöyle" diyosun. Bırak günü, gün ne, saatler arasında bile değişik Samim'ler oluyosun. Peh, kırmızı çizgisi varmışmış...

- Ne çizgisi kız? Zebra mıyım ben çizgilerim filan olucak? Bana zebra demekten seni men ediyorum kızım. Sen bu Samim'e "zebra" deyemezsin Bayan Sıdıka. Ailemizin diğer fertleri seni tükürükleriyle boğarlar. Suret-i katiyyede kendime "zebra" dedirtmem, demem, denilen yerde bulunmam! Zebra benim kırmızı çizgimdir.

- Abi, sen var mısın ya? Gerçek misin şu an?

- İlelebet... İlelebet var olacağım Sıdıka. Abin olarak daima arkandayım. Modern, eşitlikçi bir abi olarak, toplumun ağır baskısı altında senin de nefes almana yardım ettim, edeceğim, edilmesine yardımcı olacağım.

- Bana bak Samim hap felan mı dağıtıyolar oğlum mahallede? Tamam yarım aklın hep gelir gider de fazlaca olmaya başladı artık. O "Bebeto Kâmil" denilen kıl topağından uzak dur diyoruz sana. Az karanlık bi çocuk o. O, "içeriz" filan diye bi şeyler mi getiriyo kafeye?

- Bibite Kâmil de kim, onlan işim olmaz...

- Bilmezden gelme, Bebeto Kâmil... İstenmeyen tüylerin vücut bulmuş, dile gelmiş hali...

- Tamam biliyorum da, "Bibite Kemil" diyorum ben artık kendisine. Süha Abi'ye maddi mevzuularda yanlış yapmış, dışladık onu. Ayrıyetten de aklım gayet başında Sıdıka. Esas sen anlaman gereken şeyleri anlamamakta ısrar ediyorsun.

- Neyi anlıycam be, deli gibi konuşuyosun bi öyle bi böyle...

- Sanki kendi çok normal konuşuyo. Az önce bana zebra demeye getirdin ya kızım. Kendime "zebra" dedirtmem Sıdıka. Zebra benim kırmızı çizgimdir!

- Haydaa, bak hâla...

- Sen uyanmazsan, daha çok sürer bu, uyandırıyim Sıdıka.

- Aman tamam, sadece iki yüz elli liram var. Doğrusu hemen anladım ama "artık o kadar da değildir" dedim. İnsan öz kız kardeşine ufak bi İstanbul gezisi için fatura keser mi ya? Unutma ki benim düzenli bir gelirim yok. Senin yaptığın ayıp artık...

- Ticaretin dini imanı yoktur Sıdıka. Para kaygandır. Dünya libaraldır, döner. Ticarette "kız kardeş" olmaz. Madem sana bir tur hızmeti vericem, belli bir meblağ tahsil etmemden daha tabii ne olabilir? O dediğin iki yüz elli lira da anca yol parası, sinema ve mısıra yeter. Sen artık annemden bi kredi alma noktasında. O zaman tur işini sür'atle netiğcelendiririz...

- Annem dedin de... Açarım kapıları annem dolar içeri. Kendisine olup biteni bir bir şakırım, "bööleyken bööle" derim. Babama çektiği için zaten ayyaş olan ağabeyimin "Nolcak kızım, ben takılmam öyle şeylere, arzu ediyosan balığın yanında bi fırt rakı da içebilirsin yani" demek suretiyle beni kışkırttığının altını da bilhassa kalın çizgilerle çizerim...

- Nemnasebet, ben ailemden bu nev'i işler için para talep edecek bir insan değilim küçük hanım. Etmem, ettirmem, edilen yerde bulunmam! Fıtratıma aykırı seciyeme uymaz, samiğmiyyet ve netlik içerisinde bir insanım...

- Uzatıyosun ama abicim... Bak açarım kapıları...

- Tamam Sıdıka, beş yüze bağlayalım, herkes istediğini alsın.

- Hah şöyle, ehe... Peki sana elli lira daha versem şöyle yüzüne bağıra bağıra bir kere "Ayı Samim" diyebilir miyim? Ya da "çizgisiz eşek" diyim...

- Parayı alıyım düşünürüz... Ne gülüyosun kızım. Dünyayı, cam kenarından doğru, bir tek sen sen izlemiyosun. Biz de bakıyoruz arkadaşlarla kafede televizyona... Dünya, komple gezegen olarak böyle bir yer artık Sıdıka. Bi öyle diyosun, olmadı hemen ardından bi de böyle diyosun, hop anında öbürünü "demedim" diyosun. Zaten kimse de kimseyi dinlemiyo. Para viriyosun, para alıyosun. Gerisi hot zot. Hadi hadi sen de oyalanma, yoksa derhal dediklerimi inkar edip çekerim kırmızı çızgıyı, aha aha aha aha....

EX'TEN PAPARAZZİYE TANELER

Raziye İçoğlu

raziyeicoglu@gmail.com

• **EX** varsa her şey eksik, **EX** yoksa her şey tamam...

• Yani bir **EX** ilişkiden sağ salimen çıkarsak hiç sevilmemişiz demek mi Acaba?

• Yanında kendini yalnız hissettiğin kişidir **EX**.

• Film, gerçek bütün senaryolarda evlenilecek kadın kuyumcuya göre bile hep ucuz takı seven kadın. Ve aldatılan kadın da iyi kadın. Dolayısıyle boşandığında şayet yüzüğü fırlatan sen olmamışsan elde kalan nafakan yüzük parmağının çapı kadar. Yüzüğü fırlatan **EX** olmuşsa nafakan iki yüzük parmağı çapı kadar...

• **EX** ailesindeki bütün iyiler erken ölmüştü, şayet iyi isem ya gidecektim yada ölecektim…

• Aynı şeyleri sevmek mi, aynı şeyleri sevmemek mi? Henüz **EX** olmamış Sevgili çiftlerin bağlayıcı ortak özellikleri hangisidir Acaba?

• Mutlu ikinci evliliğin sırrı, birinci **EX** evlilikte yaptıklarını yapmamak, yapmadıklarını yapmaktır.

• İlk aşkı ilkokul öğretmeni, ilgi alanı mahallemizdeki karşı bina komşu ilkokul öğretmeni, **EX** olunca ikinci evliliği ilkokul öğretmeni .. Tam bir ilklerin **EX**'i…

• Tatilden evine dönen **EX** kaynanaya **"Hoş Geldin"**e gitmek ve yine tatillere doyamayan **EX** Kaynanayı bir mesire yeri, deniz kenarında yemeğe çıkarmak gibi bir adetleri vardı.. Hiç tatile çıkmamış bütün sene çalışmış birileri olarak bunu yapmak yaşanabilecek en acayip tatil tepik olsa gerek..

• Dizi filmler apar topar final yaparken daha çok konu işliyorlar. Madem tek bölümde bu yoğunlukda halledilebiliyorsa uzatmak ne kadar anlamsız sonucu ortaya çıkıyor. Bütün hayat gibi, bütün **EX** ilişkiler gibi.

• Şiddet gören eşlerin **EX**'lere tepkisi pek olur…

• Boşanalı **"şu kadar yıl"** oldu derken, bu durumda çok iyi dayanmış, banyo bataryası ikinci plana atmışım. Ve artık o gün bugündür, **EX** boşanma mahkeme günü yenilediğim benden daha çok ağlayan Musluk Kuruluş yıl dönümüdür.

• Aile hekimine gelen karı- koca apartman görevlilerinde, **D Vitamini** eksikliği çıktı. Doktor **"aynı kutuyu yarı yarıya için, öbür ay bir daha gelin"** dedi, 10 miligramlık, günde 4 damla alınması gereken ilaç kutusu ile el ele çıktı doktordan çift.. Açık kapıdan pazara kadar değil mezara kadar hiç **EX** olamayacak bir ilişkiyi izledim..

• **EX**'ler gibilerin kötü çıkacağı, **EX**'lerden farklı olanların iyi çıkacağının sanılması gibi, **EX**'ler bir sonraki ilişkideki kriterleri de alt üst ediyorlar.

• Yalnızlık öyle bir şeydir ki, misafir insana tahammül edemeyen, kucağına yavru bebe bile alamayan dünya titizi **EX** Eltiye, evinde kedi kucağında sosyal sanal sayfa profilinde kendine kapak olmuş pozu verdirir...

• Bazı **EX**'ler o kadar benzeşirler ki, kadınlar birleşip haklarında konuştuklarında nicelik olarak kapalı ara aynılıkları var…

• **EX**'ten sonra bütün buluşma günlerimi, yerlerimi, iletişim hatlarımı, değiştirdim, kafayı resetlediğim için sosyal bağlantılarımı kaybettim. Bir şekilde yok etti **EX** beni..

• Bazen Geleneksel **EX**'ler ile radikal kararlar almanın hiçbir anlamı yok..

• Feyzbuk falan olmadan **EX** oldu bu ilişki, yoksa **"anılar, tarihte bugün, bugün hatırlamak isteyeceğin anıların var"** diye hatırlamak istemeyeceğim **EX'Ten Trik** şeyleri hatırlatan bir şeyler karşıma çıkmıyor İyi ki..

• **EX** ve ailesinin, akrabalarının, arkadaşlarının, **EX'giller**in, psikolojik şiddetleri gıyaben bile bitmez. **EX** başka birini bulunca bu defa yeni kadınla eskiyi kıyaslayarak çekiştirirler, bunun kötü enerjisinin hissettirdiği gıyaben psikolojik şiddet ise besbeteridir…

• **"Yazın aldığınız kiloları verme"** diye de reklâm var. Kışın alınan kiloları yazın verme, yaza ince girebilmenin tersine. Demek ki hiç çıkış yok kilolardan. Başka baharlara kaldı artık zannımca zayıflama reklâm sektörü için..

Ev Babaları…

• Babam **"ben de akıl kalmadı artık"** dediğinde babam yaşındakilerin millet meclisinde olduğunu düşününce vahim bir durum mu hissedeyim, yoksa babam süper mi hissedeyim Acaba? Bilemedim ki...

İnsan Tepik…

• Tanrı'nın buyruğuyla insanların canını almakla görevli melek Azrail, intihar, cinayet kısmında ne yapıyor, insandan mı emir alıyor Acaba?

• İçki sigara bıraktırma merkezindeki seanslara, içki sigara içicilerinden çok içki sigara içirtenlerde çağırılmalı. Diyet merkezlerinde obezitenin esas kaynağı zorla yemek yedirenlerde tedavi olmalı..

Dünya Tepik …

• Sadece biz yaşlanmadık, dünya da çok yaşlandı. Biz küçükken bizim yaşımızdakiler için güzel şeyler olabiliyordu, dünya genç ve umutluydu zannımca…

Ekran Tepik …

• Diziler amacına çok uygun. Çünkü seyredilmek için yapılmıyor. Sadece başka işler yaparken öyle bir ortamda ses olsun diye açılıyor ..

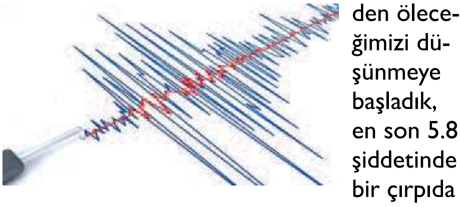
• Birileri ne derse desin, jürileri ne der? Artık birileri jürileri oldu.

PAPARAZZİYE SABİTLENMİŞ GÜN – DEMLİK…

• 7.4 şiddetindeki depremden sonra "deprem dede" lakaplı sismolog ölünce artık deprem bitti sandık. Akranlarımızı kanserden kaybedince, Kanser-

Devamı arkada

den öleceğimizi düşünmeye başladık, en son 5.8 şiddetinde bir çırpıda kanserden öleceğimizi unuttuk, depremden öleceğimizi tekrar düşünmeye geçtik...

• **"Depreme ne kadar hazırlıklıyız?"** diyor TV haber muhabiri görüntüler eşliğinde ve park alanında bir kadın ağacın dibinde oturduğu kaldırım kenarında telefonuna bakıyor, kara çarşaflı bir kadın oturduğu katlanır kamp sandalyesinde Kur'an okuyor...

• Depreme hazırlıklı değiliz de, ne kadar hazırlıklı değiliz Acaba?

• Deprem acil toplanma alanı diye gösterilen minnak parklarda acil toplanmama günlerinde bile tek bir boşluk alan bulup oturamadığım alanlara yine gittim, baktım. Biri sahilde tsunami tehlikeli,

biri zirvede merdivenli yokuş tırmanmalı ve biri cinsel tacizleri ile ünlü park üçgeni.. Yani depremden kaçarken tsunamiye kapılmak, tepeden aşağı lağım akan dereye yuvarlanmak ve tacize tutulmak... Depremde bina öldürmediyse toplanma alanında topluca ölürüz...

• Deprem paraları ile fay hattında takır katır çatlayacak duble yollar yaptık ve market poşetlerinden sonra bir de deprem çantaları satışa sunularak bir satış sektörü daha oluşturduk...

• Yani, şimdi kanser ve deprem de, koca şiddeti ile öldürülmek gibi ecelin karışmadığı ölüm sebeplerimi sayılıyor...

Katina Karanikola

EN AĞIR SUÇ; ÇOCUK İSTİSMARI

Çığlık atmak, içimdeki öfkeyi ortaya çıkarmak, bir tekmeyle dünyayı devirmek istiyorum.

Aynı zamanda istismara, tacize, tecavüze uğrayan gençlerin, yetersiz beslenme, kötü tıbbı bakım nedeniyle en basit hastalıklarda acı çeken bebelerin, kitap yerine, çocuk yaşta, eline silah verilen çocukların, yaşamın zor tarafını henüz doğumda öğrenen çocukların, savaş korkusundan ülkelerini terk ederek komşu ülkelerde yaşam savaşı veren çocukların, çocuk yaşta evlendirilen, dövülen, sövülen kızların, kocasının malı, mülkü olan, cinsel arzulara alet edilen çocuk gelinlerin, yemen'de her gün ilaç, aşı, yiyecek kıtlığı nedeniyle ölen yüzlerce çocuğun çığlığı olabilseydim...

Kasım ayının üçte ikisi çocuklara vakfedildi. Ayın ilk on dokuz günü "Dünya Çocuk İstismarına ve Şiddetine Karşı" aktivizm günleri, Yirmi Kasım ise "Uluslararası Çocuk Hakları Günü" olarak belirlendi. "Çocuk istismarı" güvendiği birinin koruması altındayken, bir çocuğun veya ergenin yaşadığı şiddet veya ihmali ifade eder. En "ağır suça" karşı, şiddet mağduru (fiziksel, cinsel, psikolojik, ihmal, çocuk ticareti ve kaçakçılığı) çocukların yanında ki oluşumların her yıl yirmi gün boyunca eylemlerine, girişimlerine ve bilinçlendirme kampanyalarına rağmen dünyada milyonlarca çocuk sağlık, beslenme, eğitim, oyun, sevgi, su ve korunma haklarından hala mahrum. Dünyanın her yerinde, mantar gibi, büyüyen irrasyonel savaşların ne yazık ki en büyük kurbanları çocuklar. Zira İran'da, Sırbistan'da, Bosna'da, Filistin'de, Irak'ta, Suriye'de ve bir çok ülkede tarih çocukların kanıyla yazıldı. Egemen güçler, ne yazık ki, okumak zahmetine girmediler. On yaşında ki İranlı askerler, genç Somali savaşçılar, Suriye ve Yemen'de bombalanan çocuklar için ekabirlerin canı sıkılmadı. Dünyada on sekiz yaşından küçük, çatışmaların yaşandığı yerlerde, on binlerce çocuk asker var. Silahlı kuvvetler ve silahlı gruplarla ilişkili çocuklar genellikle hamallık, casusluk veya temizlikçi olarak görev yaparlar, istekleri dışında. Bir çoğu seks kölesidir. Ancak bazıları, zoraki, silah taşıyor başka çocuklara zulümler yapabiliyor...

Dünyada on sekiz yaşından küçük, çatışmaların yaşandığı yerlerde, on binlerce çocuk asker var. Silahlı kuvvetler ve silahlı gruplarla ilişkili çocuklar genellikle hamallık, casusluk veya temizlikçi olarak görev yaparlar, istekleri dışında. Bir çoğu seks kölesidir.

Ayrıca, son yıllarda, aile içi şiddetinde, istismarda, cinsel taciz ve okullardaki tecavüzlerde bir artış söz konusu. Cinsel istismar çok "sessizdir." Diğer formlardan farklı (örneğin çürükler) olarak ömür boyu bir sır olarak kalıyor. Cinsel istismara uğramış çocukların desteklendiği ve konuşmakta, utanmadan, özgür olacağını hissedebileceği açık bir toplum oluşturmak biz yetişkinlerin sorumluluğunda. Sık sık şok edici olaylar az değil duyduğumuz. Fakat bu gördüklerimiz sadece buzdağının görünen yüzü olduğunu düşünürsek, toplumun yönetilme biçiminde önemli bir değişiklik yapma ihtiyacının aciliyetini anlıyoruz. Toplum, çocuk koruma zincirindeki tüm halkaları kapsar. Bu halkalar hepimiz iz...

TOPLUM BASKISI, KAÇINCI BASKI?

Berna Pak

Balkona çıktım artık akşam olmuş, günün tantanasını atlatmış sayılırım. Çocuğu, ödevlerini yapması için omuzlarından tutup sarsma işi de bitti. Kendisi bana bulaşmadan ödevlerini yapmaya başladı.

Uğraşıp didinip yemek yapmışım. Burun kıvırıp sade, hiçbir şeysiz haşlanmış makarna yedi. Sevmiyomuş kabak...

Ne diye uğraşıyorum ki?

Pazara git, park yeri bul sonra her Türk kadınının sahip olduğu gibi, tabi ki benim de sahip olup gururla taşıdığım bel ağrımla, türlü sebze meyve al, yüklen, arabanın başına gel; mutlaka ama mutlaka dallamanın biri dörtlerini yakarak arkana park etsin, çıkama kal o park yerlerinde...

Yememelerine rağmen inatla al, hepsi kalsın, kalanlara üzül, hepsini bitirmeye çalış. Bin beş yüz kilo ol, hepsini tek seferde ağzına tık.

Nerden, neden, ne zaman edindim ben bu sorumluluk duygularını?

Ne zaman yüklediler bu bilinci beynime?

Zorla çocuğun ağzına sebze tıkmak nedir? Sebze yemiyor diye kahrolmak?

Geçen gün sebze yemezsen bağırsakların düğüm olur dedim çocuğa.

Bilmem kaç jenerasyon ötesinin nine genleri neremden fışkırdı böyle aniden?

İçeri gidip kendimi tokatladım. Manyaklaşma Berna. 90'ların granç kızıydın sen ya!

Sisteme karşıydın hatta o kadar karşıydın ki Fransız konsolosluğu önünde yerde otururdun.

Heyyyt be böyle bi gençtim ben.

Abdullah sokakta şarap içerdik. Pogo filan yapardım ben ya... Oysa şimdi... Anca kışlık domates yapıyorum.

Tarhanaya varır bu işin sonu ona üzülüyorum.

Bir yerde dur demeliyim kendime.

Evde turşu seven yok, 5 kilo kornişon salatalık aldım, yaptım.

Neden? Çünkü dışardan alınan turşunun faydası yokmuş.

Probiyotik bilmem ne olması için evde yapılacak, kavanoz sterilize edilecek, sebzeler çoook iyi yıkanacak, sarı hardal tohumu küften korur, ondan da mutlaka koyacaksın. Bunlar için ayrıca aktara da gidilecek. Bunlar hep sosyal medyanın dayatmaları. Gluten yeme, fermente gıda tüket, kahvene hindistan cevizi yağı koy balıt pruuf olsun öyle iç, vitaminlerini al, kolajen çok önemli, kemik kaynat ama az kaynatma en az 10 saat, kısık ateşte kaynat yoksa sayılmaz, erken yat, vücudunu tımarla, 45 kilo ol, yoga yap, sadece yoga yapmak yetmez kafanın üzerinde amuda kalk, omurganı düzelt, şifalan, şifa ver, meditasyon yap, kimyasal kullanma gripten geber, zencefil tüket!!!

Offfff içim şişti.

Nerde kalmıştık? Balkonda...

Balkona çıktım bir sigara içmeye.

Bizim yaşadığımız yer akşamları neredeyse sessiz ama bu sessizliğe bir velet yetiyor.

Parkta cinayet var sandım. Çığlık çığlığa... Tarantino filmi sanırsın. Saatler sürdü çığlıklar. Eğlenceden mi bağırıyor yoksa annesi onu parka getirip uzaktaki bir ağaca mı bağladı? Çocuk salıncaklara binemediği için mi isyanda gerçekten anlayamıyorum. Deliricem. Çocuğun bağırdığı yer bir şekilde yankı yapıyor. 70 cm boyu olan tek bir insan yavrusunun tümmmm şehri rahatsız edebilme realitesi buz gibi karşımda.

Çığlık sesi o kadar rahatsız ediyor ki beni, bir pedagoga danışmıştım bu durumu. "Çocuklar neden çığlık atarlar, çok rahatsız edici değil mi?" diye. Sizi neden rahatsız ediyor ki, bir düşünün bakalım diye topu bana çevirmiş, bende bir anormallik olduğunu ima etmişti. Olabilir... çünkü çığlık çığlığa bağıran yavruya tahammül edemiyorum. Sabahın 6'sında bok varmış gibi uyanan ve mesela bir otelin bahçesinde o saatte çığlıklar atan yavrudan ben aşırrrrrı rahatsız oluyorum da anası babası olmuyor arkadaş. Ben de istiyorum gevşek gevşek, umarsız saatlerce telefona bakmayı, "Sühacan yavrum bağırma bak bir otelde konaklıyoruz, bizden başka 40 kişi uyumaya çalışıyor çocuum sus..." dememeyi, o genişliği, çocuğun özgürlüğüne saygı duymayı, birey olduğunu kabullenmeyi ben de istiyorum.

Ama ben bu 2000'li yıllara ait bir ebeveyn değilmişim bunu anladım. Ben 80'lerde ebeveyn olsam, masa altından çimdiren, baban bi gelsin bir bir anlatıcam her şeyi diyen, gerektiğinde güdümlü terlikle hedefi vuranlardan olmalıymışım. Bu zaman bana uygun değilmiş.

Bazen diyorum ki keşke İstanbul'da kalsaydım. O kadar ses içinde hiç rahatsız olmazdım. Kulak sese alışkın olurdu. Zaten genel bir uğultusu var Pistanbul'un. Çocuk çığlığı n'olcak kaynar giderdi arada. Zaten zamanında death, thrash mıraş her türlü metali dinlemişim. N'olcak yani çocuk çığlığı da bir melodi gibi gelebilir bazen... Ommmmm... Meditasyon işe yarıyor mu gerçekten?

Keşke oğlanı daha hamileyken yazdırılan okullardan birine yazdırsaydım "Hamza Arda" gibi.

Geçen gün okudum haberi, hani bu Hamza, futboldan başka her olayın içinde olan Arda var ya, onun yavrusu.

Bu Hamza'yı okula yazdırmışlar. Yeni doğmuş çocuk ayol, anası daha yeni beybi şavır şeysi yapmamış mıydı? Daha "baba" diyemiyordur ki ne okulu yahu??? Arda, bu kadar önem mi veriyor ki eğitime acaba?

Benim için okul çocuğun birkaç saat ortalıktan yok olması demek. En uzun saatleri olanından seçmek yeterli, kıstasım budur. Hamileykenden beri yazdırılan okul nasıl birşey acaba? Düşünsene embriyosun ve okullusun. İğrenç bir şey. Okul güzel bişey diil ki lan koşa koşa yazdırıyonuz. Ben hiç açıkta kalan çocuk da görmedim illa vardır istiklal ilköğretimlerden bi tane. Orada okusa Hamza daha az mı insan olacak yani nedir? Peki beybi şavır yaptırmadık diye bizimkinin doğumu sayılmıyor mu? O yüzden mi gitmiyo lan benim doğum kilolarım yoksa?

Fetiye Nene

İpek Özsüslü

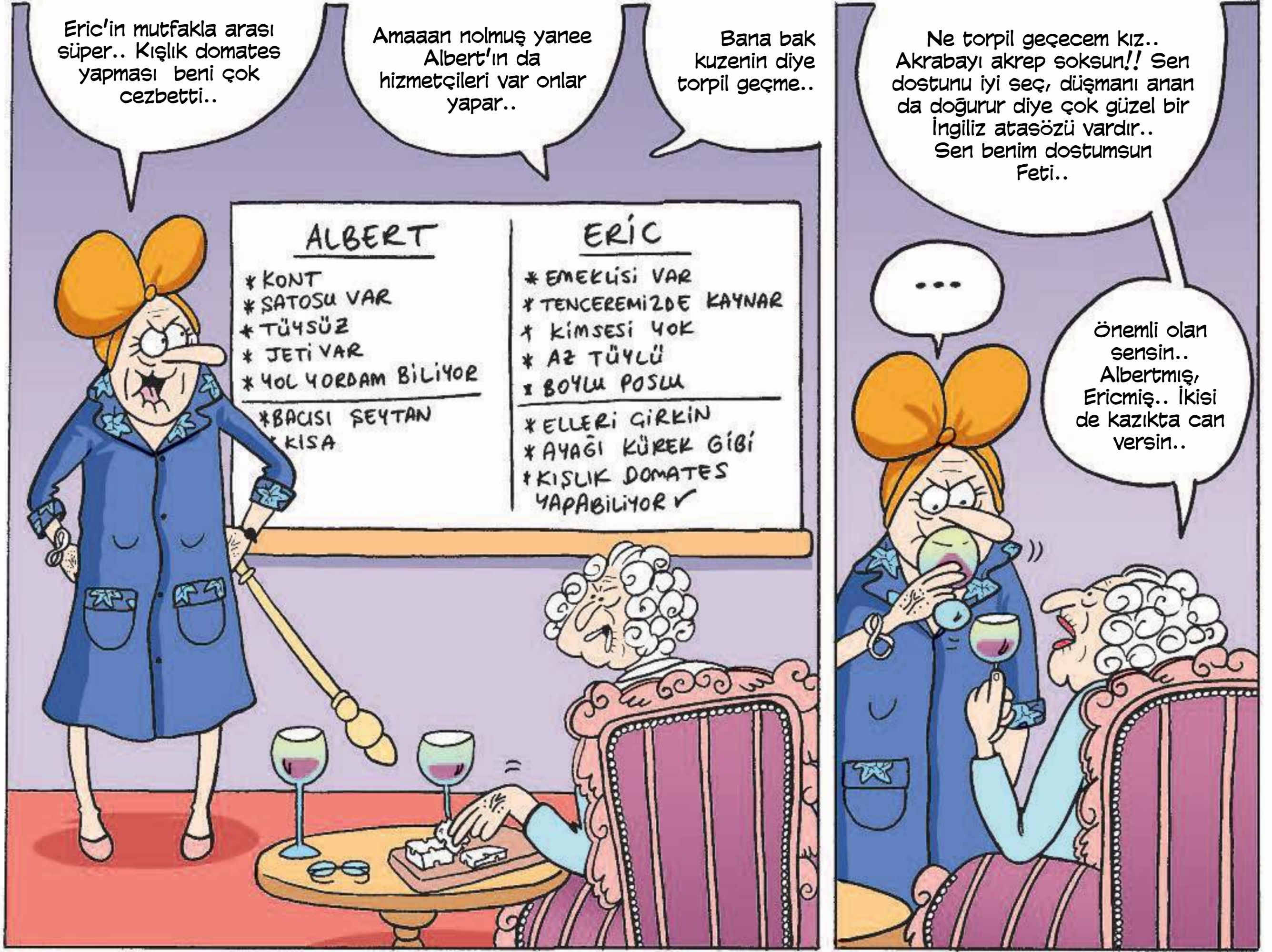
Özet: Ballı Fetiye'nin peşinde şimdi de Dedektif Eric dolaşmaktadır.. Niyetini açıkça belli eden Eric Feti'yi yemeğe davet eder.. Hızını alamayan Eric evlenme teklifini de arada çıkarayım derken ansızın yanlarında beliren Kont Albert enişte kaderlerini baştan yazabilecek midir acabası?

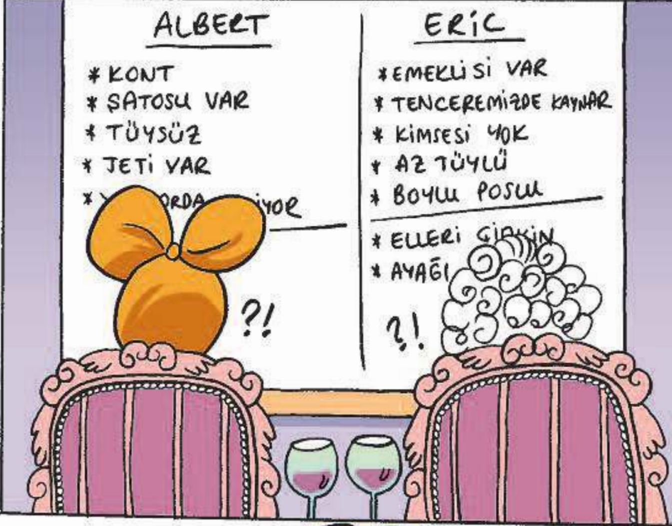

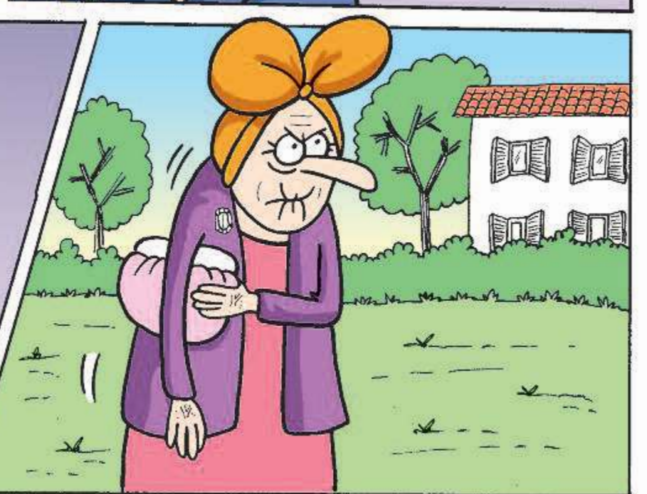

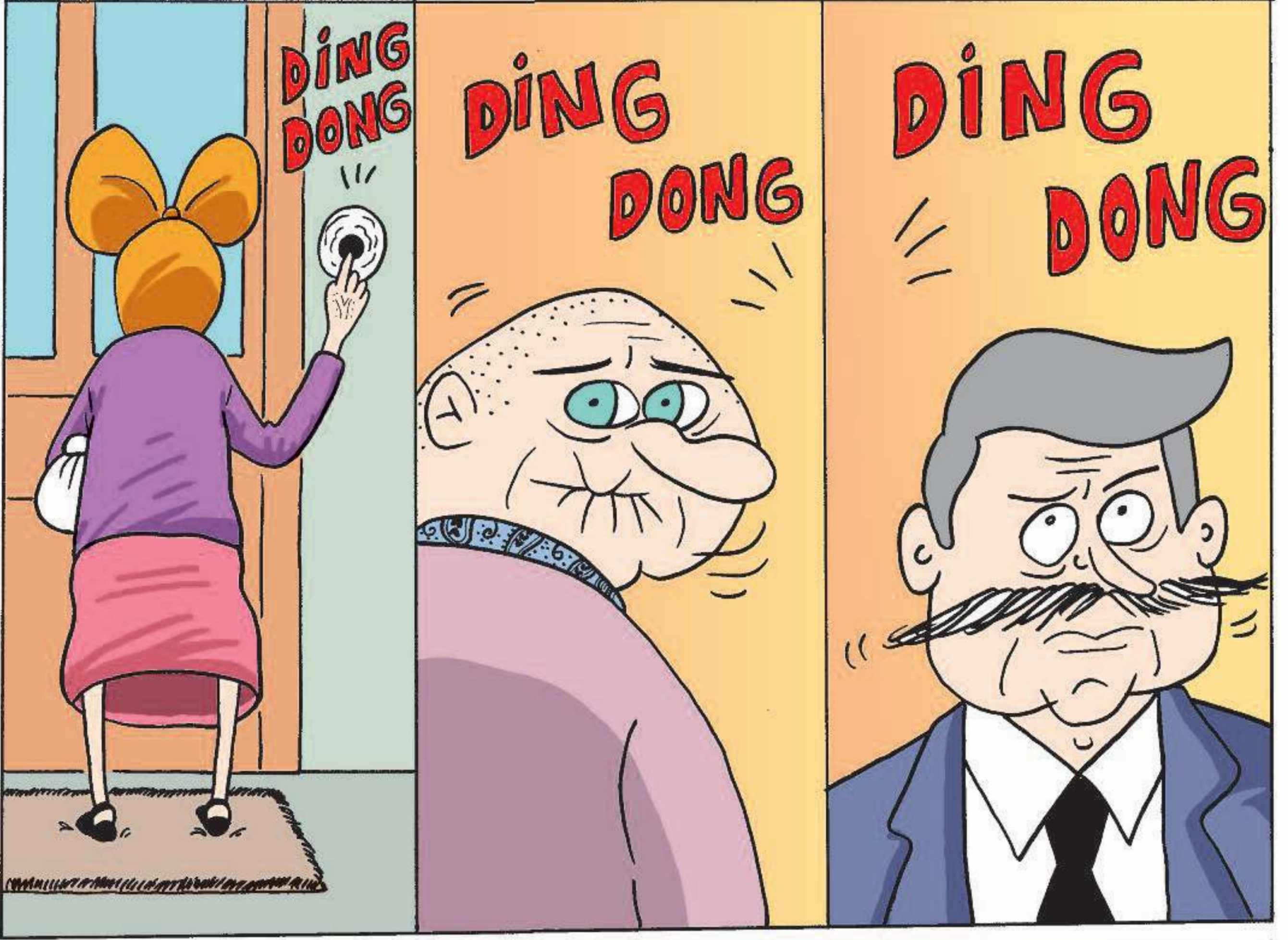

Eric'in mutfakla arası süper.. Kışlık domates yapması beni çok cezbetti..
Amaaan nolmuş yanee Albert'ın da hizmetçileri var onlar yapar..
Bana bak kuzenin diye torpil geçme..
ALBERT
* KONT
* SATOSU VAR
* TÜYSÜZ
* JETİ VAR
* YOL YORDAM BİLİYOR
*BACISI SEYTAN
* KISA
ERİC
* EMEKLİSİ VAR
* TENCEREMİZDE KAYNAR
* KİMSESİ YOK
* AZ TÜYLÜ
* BOYLU POSLU
* ELLERİ ÇİRKİN
* AYAĞI KÜREK GİBİ
* KIŞLIK DOMATES YAPABİLİYOR
Ne torpil geçecem kız.. Akrabayı akrep soksun!! Sen dostunu iyi seç, düşmanı anan da doğurur diye çok güzel bir İngiliz atasözü vardır.. Sen benim dostumsun Feti..
...
Önemli olan sensin.. Albertmış, Ericmiş.. İkisi de kazıkta can versin..

ALBERT
* KONT
* SATOSU VAR
* TÜYSÜZ
* JETİ VAR
ERİC
* EMEKLİSİ VAR
* TENCEREMİZDE KAYNAR
* KİMSESİ YOK
* AZ TÜYLÜ
* BOYLU POSLU
* ELLERİ
* AYAĞI
?!
?!

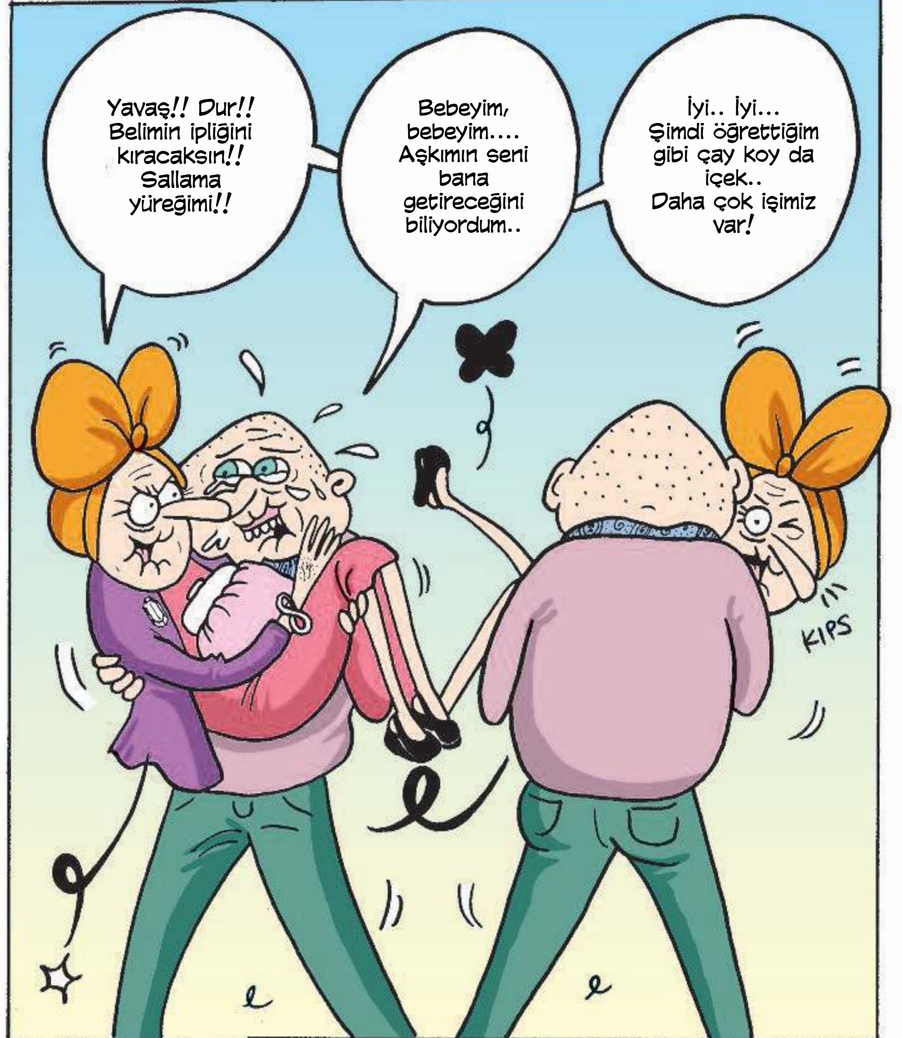

Yediğim ayazı unutmadım daha.. Eric de çok tüy döküyor bilemedim şimdi.. Bi de telefonuna beni 'iyikim' diye kaydetmiş.

Yaaallah... ben kararımı verdim.. Üstümü değişip çıkıyorum..

DING DONG
DING DONG
DING DONG

Merhaba.. beni içeri buyur etmeyecek misin şekercim?

Yavaş!! Dur!! Belimin ipliğini kıracaksın!! Sallama yüreğimi!!
Bebeyim, bebeyim.... Aşkımın seni bana getireceğini biliyordum..
İyi.. İyi... Şimdi öğrettiğim gibi çay koy da içek.. Daha çok işimiz var!
KIPS

KEKİK KOKAN NİNE

Ege kekik ve nergis kokulu dağların, mavi turkuaz denizle buluştuğu bir cennet… Meltem esintileri saçlarımızı savururken Ege tutkunu sevdiğim, Nergis çiçeğini anlatıyor: "Nergis çiçeğine adını veren Tanrı Narkissos, suya vuran görüntüsüne âşık olur. Kendi güzelliğine o kadar hayran kalır ki, oturduğu yerden kalkamadığı için ne su içebilir ne de yemek yiyebilir ve ölüp gider. Narkissos'un öldüğü bu yerlerde nergis çiçeğinin yetiştiğine inanılır." Ölüm sözcüğü duyunca meltem esintisi yerini karayele bırakıyor. Ege'nin dağı taşı, ağacı, meyvesi şehir efsaneleri insanların zihinlerini de besliyor…

Bu efsanenin büyüsü ile Kekikçi Nineye savruluyorum.

Ege'de baharla dağlardaki kekikler morarmaya başlar.

Bu onun dağlara göçünün nişanesidir.

"Kekik toplamak için çok erken uyanır, çizmeleri mi giyer, sabah serinliğinde testerem elimde dağlara yürürüm." Hem sabah serinliği diyorsun hem de çizme giyiniyorsun, soruma yüzünde anlık bir irkilme ile yanıt verdi: "Büyük Ninem de kekik toplarmış, bir gün görmeden yılana basınca yılan onu sokmuş. İyileşti ama canı çok yandı." Hem de çiğ düşer yapraklara, kayarsın, ıslanırsın. "Bir de düşmemem lazım artık…"

"Kekik toplarken ben de yılanlar görüyorum her gördüğümde irkilsem de onlarla konuşuyorum. Hadi yuvana dön benim de yuvama ekmek götürmem için çalışmam lazım deyip yuvasına dönüşünü bekliyorum. O da dönüyor..."

Dağlara yalnız mı gidiyorsun diye soruyorum.

Balıklıova köyünde başka kekik toplayan kadınlar yok mu diyorum.?

"Olur, mu hiç, keyiflerini bozarlar mı? Onların elleri ince, bak benim ellerime kaba kaba oldu. Onlar nazlı, benim ne nazımı çeken ne de evime ekmek getiren var. Üç kızım, torunlarım var. Çalışmadan olur mu? Çalışırsam ocak yanar, ben kimselere yük olmam. Dağlarda kekik toplamaya alıştım. Baharla dağlar beni

Yaşar Seyman

yasarseyman@gmail.com

çağırır. Kekiği, kokusunu özlerim. Herkes kekik toplayamaz, ben öyle bilerek onları dallarından alıyorum ki gelecek seneye yine kekik topluyorum. Bazıları kekik toplarken ağaçlara öyle zarar veriyorlar ki hem kekiğin hem de bizim geleceğimizi karartıyorlar."

"Kekik toplarken bir dinlenme, bir off çekme anımda başımı gökyüzüne çeviririm. İçim ferahlar, dağlardan denizin mavisi ile gökyüzünün mavisi benim yüreğimin ilacıdır. Ağaçlara bakarım, kuşlar cıvıl cıvıl şarkı söyler, bazen dinler bazen ben de "Sarı olur üst yakanın geveni" türküsüyle onlara eşlik ederim. O an benim en mutlu ve en huzurlu olduğum andır.

"Sabah serinliğinde kekik toplamanın zevkini sana anlatamam. Sabah testere ile çıkarım. Kekikleri gelecek sene kekik olsun diye uygun yerlerinden keserim. Topladığım kekikleri yıkar, çuvallara doldurur, yemiş ağacına asarım. Kuruyunca sergiye sererim. Sonra kekikleri yine çuvallara doldurur, iyice kuruduklarını görünce; başlarım kalburlamaya, kalburlama sonunda içinde hiç ot kalmaz. Sıra şişelere, plastik kaplara koymaya ve sepete doldurup satmaya gelir."

Kazancın iyi mi deyince; "dağdaki kekiğe para mı veriyorum. Toplayıp satıyorum, Allah bereket versin, "diyor.

Emeği, nasır bağlamış elleri, yüzüne yansıyan yorgunluğu yok oluyor. Evindeki rengârenk kanaviçelerle işlenmiş somyasına yaslanınca tüm yorgunluğu geçiyor sanki.

Çok genç yaşta üç kızınla dul kalmışsın, nasıl geçti günler deyince;?

Birden yüzü ciddi bir görünüm alıyor ve sözünü çivi gibi çakıyor:

"Ayağıma çektim şalvarımı, başımı bağladım. Adımımı nereye atacağımı bildim," diyor. Yasemin, Şafak, Saadet'in annesi, torunlarının ninesi sözü ve iki tür kekiği ile bizi uğurluyor.

Ardımızdan; kızım "Kekikçi Ninenin dertlerini yazsan buradan Almanya'ya yol olur," diyor ve bizi güleç yüzüyle uğurluyor.

Vedalaşırken; kekik kokan ellerini öpüyorum, yüzü gözümde kalıyor, dertleri de yüreğimde...

Bal ve Zehir

feyhan güver

BİTTİ

Goethe'nin Sevgilisi Benim!

yaseminolur@yahoo.com

YASEMİN OLUR

Bilirsiniz, ben dedikoduyu hiç sevmem. Fakat okuduğumu da anlatmayayım mı? Goethe var ya, hani şu Alman şair. Anlatacaklarım onunla ilgili…

Bu Goethe'yi ben hep kitaplarından bilirdim doğrusu. "Genç Werther'in Acıları" olsun, "Faust" olsun. Büyük şair diye düşünürdüm. Öyle de zaten ama geçenlerde Milan Kundera'nın "Ölümsüzlük" kitabını okuduğumda aslında çok da çetrefilli bir özel hayatı olduğunu keşfettim. Kundera'nın yazdığına göre Goethe çapkın da biriymiş. Henüz yirmi üç yaşındayken o dönem yirmi iki yaşında olan Maximiliane La Roche adlı bir kızla romantik bir ilişkinin içine girmiş. Kızın annesi Goethe'yi pek de ciddiye almadığından, kızını sigortası, maaşı filan iyi olan Brentano'ya vermiş. Fakat Goethe kızı unutamamış. Kızın evine eski dost, misafir gibilerinden gidip gelmeye devam etmiş. Brentano, Goethe'den huylanmaya başlayıp Goethe'yi evlerinden kovana kadar bu geliş-gidişler devam etmiş. Tam bilemiyorum ama Goethe'nin yirmi beş yaşında, iki hafta içinde yazdığı "Genç Werther'in Acıları", bu dönemin meyvesi olabilir. Ona da bir bakmak lazım. Bir de Goethe'nin yazdığı bu kitap dönemin çok satanlarına girince, Goethe'nin kendi üzüntüsünün eseri tüm Avrupa'ya da sirayet etmiş. Kitabı okuyup okuyup kendini vuranlar, asanlar, sağdan sola atanlar... Ciddi infial olmuş. Fakat Maximiliane bu arada eski sevgili filan düşünecek halde olamamış hiç. Kadıncağız, İtalyan kocasından yirmi kere hamile kalmış. Bu yirmi gebelikten de on iki çocuğu sağlıklı doğmuş. Bir de Genç "Maximilane'ın Doğum Sancıları" diye yazılmamış bir acı da var yani.

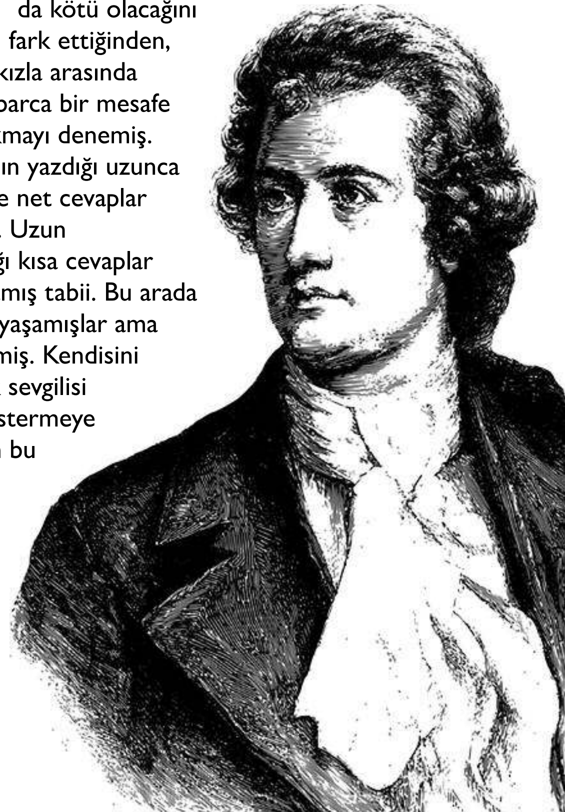
Zaman geçip Goethe, Maximiliane'ın annesinin karşısına çıkarak "Bir zamanlar şair diye kız vermediğin zengin ama aylak bir genç vardı hatırladın mı?" diye soracak bir kıvam almışken, olaylar hiç de böyle gelişmemiş. Herkes kendi yolunda hayatına devam etmiş. İlerleyen zamanlarda ise bir minicik yavrucuk bu eski aşkın küllerini döküldüğü yeri keşfetmiş ve başlamış anasını sorgulamaya. Bu kız, Maximiliane'ın on iki çocuğundan birisi olan Bettina'ymış. Maximiliane, onca işinin gücünün arasında bu meraklı kızçeye aklına gelenleri anlatıp durmuş. Kız da annesinin anlattığı her şeyi bir kenara not etmeye başlamış ve Bettina bu işin sonunu ölene kadar da bırakmamış.

Goethe, Maximiliane'ın annesinin karşısına çıkarak "Bir zamanlar şair diye kız vermediğin zengin ama aylak bir genç vardı hatırladın mı?" diye soracak bir kıvam almışken, olaylar hiç de böyle gelişmemiş.

Zaten olayın hırsla örülü kısmı da bundan sonra başlıyor. Bettina, bir gün önemli bir yazar olmak isteyen ve bunun için her şeyi yapabilecek gözü karalığa sahipmiş. Eline geçen Goethe'ye ulaşma imkanını da kaçırmamak adına her şeyi yapmaya başlamış ve kaleyi içten fethetmenin önemine inandığından Goethe'den önce Goethe'nin ihtiyar anasıyla bağlantı kurmuş. Yaşlı kadınla uzun uzun mektuplaşmışlar. Tabii Goethe'nin yaşlı ve ilgiden hoşlanan annesi bu durumdan memnun kalmış ve Bettina yirmi iki yaşına geldiğinde (annesinin Goethe'yle aşk yaşadığı yaş) Goethe ile tanışmayı başarmış.

Gel zaman git zaman tanışmalarının, birkaç kere görüşmelerinin arkasından Bettina âşık olduğu!!! Goethe'ye eskiye dair annesinden duyduğu hikâyeleri anlatmaya başlamış. Anlattıkları arasında gerçek olmayan hikâyelerin de olması Goethe'nin dikkatini de çekmiş ama ortam hoş, Bettina gencecik olduğu için Goethe bunun üzerine pek eğilmemiş. Bir gün artık Bettina asıl niyetini asıl açık açık dile getirdiğinde ise Goethe'nin kafasındaki taşlar yerine oturuvermiş. Aralarındaki flörtleşmeye bir şekilde son vermek istemiş Goethe Efendi ama bunu becerememiş. Hatta kızın ısrarcı tavırlarından o kadar bunalmış ki bir dostuna yazdığı mektupta kızı at sineğine benzetmiş. Goethe, eski kurtlardan olduğu için kızdaki hırsı görüp kızı kendisinden sert bir tepkiyle uzaklaştırmanın daha da kötü olacağını fark ettiğinden, kızla arasında kibarca bir mesafe bırakmayı denemiş.

Bettina'nın yazdığı uzunca mektuplara kısa ve net cevaplar vermeye başlamış. Uzun mektuplarına aldığı kısa cevaplar Bettina'yı yıldırmamış tabii. Bu arada birçok rezalet de yaşamışlar ama Bettina pes etmemiş. Kendisini Goethe'nin küçük sevgilisi olarak dışarıya göstermeye devam etmiş. Hah bu arada Goethe de evli!!! Olaylar, olaylar... Bettina da bakmış ki bu arada yaşı gidiyor. O da gençten bir şair

çocukla evlenmiş. Çünkü hep çevreden sorarlarmış Bettina'ya da "Yaşın da ilerledi, ne zaman evleneceksin?" diye. Bekarların evlenmesi için deliren insanların varlığının toplumsal bir acı olarak tarihi baya geriye gidiyor yani. Bettina da bu toplumsal acıyı bir şekilde dindirmiş.

Gün gelip Goethe Efendi "Işık, biraz daha ışık" diyip son cümlelerini söyleyip hakkın rahmetine kavuşunca Bettina asıl işinin başına koyuluvermiş. Şimdi Goethe'den kendisine kalan mirasla ve Goethe'nin büyük şöhretinin ışığıyla parlamasının vaktinin geldiğine kanaat ederek, Goethe'ye yolladığı mektupları, Goethe'nin veraset işleriyle uğraşan kişiden istemiş. Tam üç yıl boyunca bu mektuplar üzerinde yoğunlaşmış. Elindeki mektuplara şöyle bir alıcı gözle bakıp okuyunca okuduklarından hiç memnun olmamış. Mesela, Goethe'nin ona hitaben yazdığı "Sevgili Dostum" ifadelerini "Sevgili Kalbim" olarak değiştirmiş. Kendi mektuplarını neredeyse tamamen değiştirip baştan yazıvermiş. Mektupların içeriğine olaylar eklemiş, uygun gördüğü yerleri çıkarıp, tarihleriyle oynamış ve 1835 senesinde Goethe ile Bir Çocuk Arasında Yazışmalar başlığıyla bu kitabı yayınlamayı becermiş. Daha sonra Bettina, başka eserler de yazmış ve hatta sistemi eleştiren yazılarıyla mahkemelik de olmuş ama daha çok Goethe'yle olan yazışmalarıyla anılmış hep. Kendi döneminde Bettina'nın çocukları, annelerinin Goethe ile alakalı kitabında anlattıklarının kendi kariyerlerine zarar vereceğini düşünüp, annelerini bu kitaptan vazgeçirmeye çalışsalar da Betina, Goethe ile ilgili anlattığı döneme göre lakayt hareketleri barındıran ifadelerinden asla vazgeçmemiş. Tarihler 1929'u gösterip orijinal mektuplar bulunana kadar da Bettina, Goethe'nin sevgili olarak bilinip gelmiş.

İşte bunlar hep edebi gıybet. Ben başta da söylediğim gibi Milan Kundera'nın yalancısıyım. Daha da çok şey okudum kitabında ama… neyse… Lafı çok da uzatmamak lazım. Çünkü bunlar hep ölünün arkasından konuşmaya da giriyor. Hem dediğim gibi hiç sevmem dedikoduyu filan…

Eda Pera Küçük

RUHUMU HİSSEDİYOR MUSUN?

edaperakucuk@gmail.com

Kaçamayarak başlar. Hatta çoktan başlamıştır bile. En masum, en saf duygularla... En çıplak, en şeffaf halinizle görünürsünüz yansımanıza. Yansıma… Hiçbir şey istemezsiniz. Sadece sevmek ve düşünmeden yaşamak istersiniz. Hayatınızda ilk defa belki de birisine kendinizi açıp, aşk hissedersiniz. Acı da gözyaşı da yoktur o an sizin için. Sol tarafınız güm güm atar. Salonda cam kenarındaki çiçekli koltuktur mesela aşk yuvanız. Gözünüzü kapatıp, tutkuyu yudumlarsınız. Kulağınızdaki tınılar ayağınızın yerden kesilmesine senkronize eder sizi.

Her şey ne kadar da tozpembedir.

Sanki başka bir gezegen gibi…

Dokunursunuz, hissedersiniz, çiçek açar dört bir yanınız. İki bedende tek ruh.

(Ve şimdi Doğu Yakası'nda benimle dans ediyorsun. Ve ben duvardaki çiçeklerle senin fotoğraflarını çekiyorum. Sen tepeden tırnağa siyahları giymişken, senin en iyisi olduğunu düşünüyorum. Senin sadece benimleyken en iyisi olduğunu düşünüyorum. Ve kimse olmadan...)

Bugün güzel sözleri sen yaz desem. Mesela içindeki aşkın en derinindeki manevi derinlikten beslendiğini, hazine gibi sımsıkı oranın kilitli olduğunu ve orada bazan senin bile olmadığını… Büyüleyici. Harikulade.

Babaannem derdi ki; "Gitmek isteyeni kırk düğüm halatla bağlasan, tutamazsın. Kalmak isteyene saç teli yeter." O kalmak istemişti. Hoş gelmişti hayatıma, ruhuma, tutkuma, bana.

Güneşin batışı, gecenin açılış müziğiydi o. Ne demiş Lou Salome, "Dünya sana hediye sunmaz. Bir yaşam istiyorsan çal onu. Bu cümleyi alın, hayatınızın duvarına asın.

...

Birbirimize bakarak delirmeye başlamıştık bile. Aşk ne hınzır. Gözlerinde kalbim duruyordu. Kalbimde nefesi. Nefesini alıp verişi.

Kıyı boyu sevmekti bendeki. İliklerime kadar aşka ince ince teslim olmuştum bile. Ben ondan sonra yeniden var olmaya başlamıştım. Hatta şu an dudaklarıma dokunsa ve kalbime inse mucizesi. İşte aşkın tadı böyle çıkarılmalıydı. Geleceği düşünmeden, plansız, yarınsız. Aşkı iteklemeden, olduğu gibi süzülmesini izlemek ve o an yapılabilecek en güzel hareketleri yapmak.

Hey, ben geldim sevgilim.

Aşkımın direği. Kirpiklerime bakışlarının değişi ve aklımın uzunca bir seyahate çıkışı. Hayal ürünü galiba bunların hepsi. İnanılmaz. Yeniden hissediyorum. Yeniden hissettirebiliyorum. Ben ondan sonra kendime geldim, kendime hoş geldim.

Birtakım aşk halleri işte. Yükseklerde bir yerlerde, ben onu hep özlemeye başlamıştım. Sabahın yedilerinde buz gibi havada el ele yürüyüp, hiç konuşmadan soğuk havayı bile sever hale gelmiştik.

Müziği, edebiyatı, şiiri, bilimi, gökyüzünü yeniden seçmiştim. İyileşmeye başladım. Kulağımın içinde çalan bir müzik, hep çalsın, hiç kesilmesin. Hiç sesini kısmayayım. Köklerimi hatırladım. Yeniden ilham vermeye başlamıştım. Ufacık bir dokunuş, ruhuma üflediği aşkı, kalbimden dökülen mutluluğum.

Duvarlarım bir bir eriyordu. Sade, filtresiz, olduğu gibi, düzeltilmemiş, inceltilmemiş çünkü her şeyiyle güzel, hayatta ve gerçek. Tüm sevme halleriyle benim. Sonsuza kadar sürmesini istediğim anlarım. Hislerim. Hissettik. Paylaştık. Ait olduğum yerde her seferinde ilk buluşmamız gibi.

Seçilmiş. Kıvamı ruhumda.

…

Sabah 6'larda uyanıyordum. İçim heyecanlı bir panayır yeri. Sabahattin Ali'nin tatlı melankolisini hissederken kalbim kendini güneşe bırakıyordu. Plaj, park, ev… Bu ara güneşliyim yani. Aşkın yollarındayım ve aşka inancımın kan değerleri tavan yapmış vaziyette seke seke yürüyordum.

Gülümsedim ona. Geldi dudağımın ucundan öptü ve sonrası sır.

Yüzüme vuran güneş gibiydi. Bir kalbi sarmak, sarmalamak. Karanlık ve karamsar taraflarımı bu sefer halının altına süpürmek yerine, yaktım.

Ve biliyor musun; beni hep bu şarkılar kurtardı sevgilim. Bir de gözünün içindeki beni sevme halin. Seni seviyorum, senin beni sevme haline tapıyorum.

Mesela bir süre sonra soruyorsun; hissettiklerini, yaşadıklarını, sesini… Ama en çok şunu soruyor insan kendine; neden daha önce karşıma çıkmadı?

Ruhumda ne kadar tıkanıklık varsa bir bir açıldı. Uçtu. Havaya karıştı. Yok oldu. Kalbimle ruhum barıştığına göre kendimi azad edebilirim.

…

Aşk çoktan bulaştı sevgilim, her bir yanımıza.

?!
...
İYİ Kİ SOSYALİSTLER, KAPİTALİST OLSALAR DAHA NEREMİZİ TİKECEKLER!

SAKİN OL, DERİN NEFES AL, HER ŞEY DEĞİŞİR!

DEĞİŞMİYO İŞTE HİÇ BİŞEY DEĞİŞMİYO MINAKODUĞUMUN YERİNDE!!

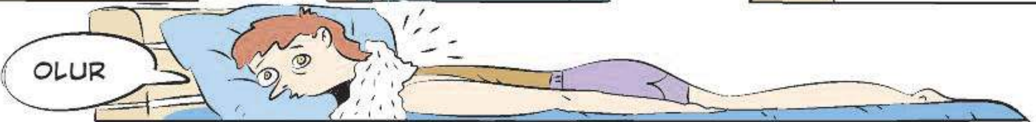

SİKTİR! OMURUM! OMURUM TUTULDU GALİBA!
TAMAM SAKİN BİRAZ MASAJ YAPALIM.
SİNİR SIKIŞMASI OLDU HERHALDE, BİR SICAK HAVLU KOY ORAYA DİNLEN.

ÜHÜHÜH, NE YAPTIM BEN KENDİME YAA! HAREKET EDEMİYORUM, SİNİRİMİ HAYBEYE KENDİM DE PATLATIYORUM!
BİLİLİ LİLİ BİLİLİ
OHOOH KALKAMIYORUM Kİ?
BENİM GÜNLÜK
BETÜLYILMAZ

ALO NASILSIN AFET

İYİDİR CANIM. BURALARDAYSAN SENDEN BİR İYİLİK İSTEYECEKTİM.

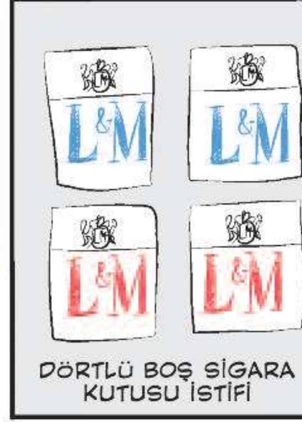

EŞİMİN AMELİYAT OLMASI GEREK BU SEBEBTEN İZMİR'E GİTMEMİZ GEREKİYOR.
SENİN GÖREVİN KABUL EDERSEN, İKİ GÜN SONRA BİZE GELMEK VE KEDİMİZLE UYUMAK, İNSANSIZ UYUYAMIYO.

OLUR

FİLMDEKİ KARAKTER ASLA YAŞLI İSTİFLİ EVİNE DENK GELMEMİŞTİ AMA BEN GELDİM. VE GİRİŞTİM!

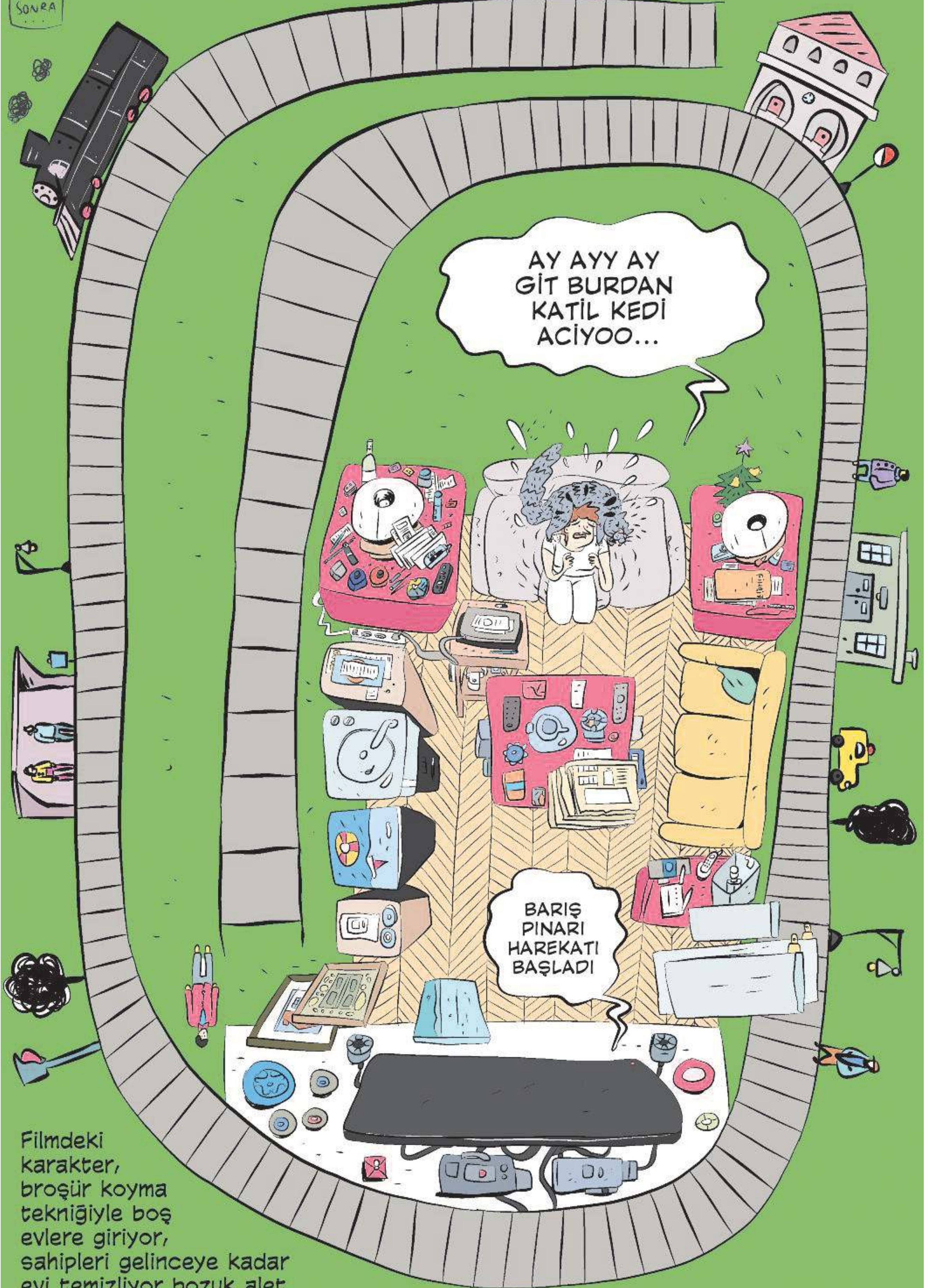

İKİ GÜN SONRA
Kim ki-duk'un "Boş ev" filmindeki gibi hissediyorum.
AY AYY AY GİT BURDAN KATİL KEDİ ACIYOO...
BARIŞ PINARI HAREKATI BAŞLADI
Filmdeki karakter, broşür koyma tekniğiyle boş evlere giriyor, sahipleri gelinceye kadar evi temizliyor bozuk alet edevatı tamir ediyordu.

TÜPÇÜ

Ramize Erer

Organik Kız Kurusu

Bir Kahvenin Tek Gecelik Hatırı

Itır Bağdadi

Kahvelerin hatır ömürlerinin hesaplamalarında acilen bir güncellemenin şart olduğu kanısındayım. Fark ettiniz mi bilmiyorum ama, sevilmek bir ömür sürer, sevişmek bir dakika diyen ve bu alandaki Türk insan beklentisini gayet açık bir şekilde belirten bir kültürün ürünüyüz.

Size tanıdık gelen bir senaryo ile başlayayım: Gece saat 01:00, telefonuma gelen "uyudun mu?" mesajı... Aklımdan geçen "yok, fasülye ayıklıyorum, birazdan çamaşırları sereceğim" cevabı, ardından hiç vakit kaybetmeden gelen "senin oradan geçiyordum da, müsaitsen bir kahveye geleyim" şeklinde eril şahsın kendi kendini davet etmesiyle devam eden bir ileti. Bende bir sessizlik - aklımdaki cevabımı biliyorum da, tam olarak nasıl ileteyim onu düşünüyorum - bu sırada mesaj yazdığımı belirten üç nokta beliriyor, kayboluyor, beliriyor, kayboluyor. Karşı tarafta bir heyecan, bir beklenti... Ve beklenen cevap: "Kahve Dünyası mıyım ben?" (anlayacağınız üzere bu asıl yazdığımın en kibar şekli). Gece saat 1'de kim kahve içer, bugüne kadar kahve içeceğini söyleyip bir eve giren o kahveyi içmiş midir, lütfen bir araştırın. "Kahve içme" artık kırk yıl süren bir hatırın başlangıcı değil, tam anlamıyla hook-up kültürü, yani Türkçe olarak takılma kültürü dediğimiz beklentisiz cinsellik yaşamanın kod adı durumunda.

Takılma kültürü günümüzde derin ilişkilerden çok daha yaygın ve kadınlara sanki bir modernlik göstergesi olarak empoze edilmekte. Madem cinsel özgürlüğünüz var, siz de takılın, keyfinize bakın, beklentilerle yorulmayın diyor bu ilişki tarzı ancak kadın bakış açısından baktığımızda kadınlar "takılarak" gerçekten bir özgürlük yaşıyorlar mı? Feminizmi beklentisiz cinsel deneyimlere maruz kalırken zevk almak zorundaymışız şeklinde yorumlamanın eril bir dayatma olduğunu düşünmekteyim.

Bu konuyla ilgili doktora tezi hazırlayan Leah Fessler kendi deneyimlerini de detaylı şekilde anlattığı "Oyunun Bir Parçası Olmak: Takılma Kültürü Kadınlara Ne Kazandırıyor?" yazısında "takılma" ilişkilerinin zaman içinde aylar, hatta yıllar boyu süren içi boş "sözde" ilişkilere döndüğünü tespit etmiş. Taraflardan biri daha derin bir bağ kurmak istediğinde ise yapışkan ve hatta takıntılı olarak algılanmaktaymış.

Bu konu özellikle cinsel özgürlüğü temeline oturtan feminizm için ilginç bir çıkmaz yaratmakta. Bir tarafta özgür kız olarak takılırken, diğer tarafta geçmiş çağların demode kadınının takıntılarına mı sahibiz diye kendimizi sorguluyoruz. Fessler'in çalışması zaman içinde takılmayla başlayan bir ilişkide duygusal beklentilerin oluşmaya başladığını, beğendiği birinin kendisini cinsellik dışında aramamasını ve ilişkinin herhangi bir şekilde ilerlememesini kadınların bir problem haline getirdiğini göstermiş.

Ortaya çıkan araştırmada kadınların karşılarındaki kişiyle bir bağ oluşturmak istediklerini, cinsellikten öte bir yakınlık arzuladıklarını ve cinsel partnerleriyle bir güven ilişkisi içinde olmak istediklerini ortaya koymuş. Tek gecelik veya takılmalık ilişkiler de bunun tam tersine kadınlarda güvensizlik, duygusal istikrarsızlık ve yalnızlık hislerini tetiklemiş. Kadınların en çok şikayet ettiği durum da takıldıkları erkeklerin kendilerine dışarda bir yabancı gibi davranmaları, hatta selam bile vermemeleri olmuş.

Araştırmanın ortaya çıkardığı sonuç kadınların duygusuz, bağlanmanın söz konusu bile olmadığı ilişkiler tarafından özgürleştirilmedikleri gibi, tam tersine kendilerine olan güvenlerini yitirmelerini sağladığı bir durum yarattığı. Cinsel ilişkiler genelde erkekler tarafından belirlenen kurallar çerçevesinde geliştiği için kadınlar bir zaman sonra kendilerini çok daha güçsüz hissetmekte. Aşk, sevgi ve duygusal bağ arayan kadınlar için takılma kültürü hiç istemeseler de erkeklerin kontrolü altına girmekle sonuçlanmakta.

Bu bulgulardan daha da öte, kadınların cinsel hazları ve bedenleriyle ilgili hala tabularını yıkmamış bir toplumda yaşadığımız için takılma kültüründe yaşanan cinsel deneyimler kadınların zevk almasına odaklı olmadığı gibi çoğu zaman erkeğin zevkini ön plana çıkarmakta. Zevk almadığı için partnerinin problemli olduğunu iddia eden, onun cinsellik esnasında hissettiği ağrıları ciddiye almayan, aslında kadın bedenini tanımayan erkeklerle eşit zevkin yaşandığı bir cinsel deneyime sahip olmak mümkün değil. Sonuç olarak kadınlar bu tür ilişkilerde kendilerini hem duygusal hem de cinsel olarak eksik hissedebilirler. Fessler, feministler olarak başkalarının bedenleriyle ilişkiye girmeden önce kadınların kendi bedenleriyle ilişki kurmaları gerektiğini savunuyor. Durum böyle olunca kendi bedenini tanıyan kadınların cinsel ve duygusal hazlarını umursamayan erkeklerden uzak duracakları düşünülmekte. Uzun lafın kısası, haz odaklı düşünerek önce can, sonra patlıcan bacılar.

MASAL MASAL İÇİNDE, MASAL BENİM İÇİMDE

Ayşegül vs. Damla

Merhaba, iyisinizdir umarım.

Ben mi? Hiç sormayacaksınız sandım. Madem sordunuz anlatıyorum.

BİR SEBZE ÇORBASI KADAR KARIŞIĞIM

Öyle marifetliyim ki, elimden her iş gelir. Mesela yolunda giden bir şeyi arap saçına çevirebilirim çok kısa sürede. Beynimi bir anda çorbaya çevirebilirim, hem de sebze çorbasına. İçinde her şey var çünkü. Mis gibi. Halbuki mutfakta da iyi çorba yaparım. Eş seslilik gibi bir şey bu. Ne yaptın? Çorba. Neyi? Beynimi.

Ömrüm böyle geçerken, başkalarına dokunmalarım tam bir Peri Anne gibi. Hani o masallarda okuduğunuz iyiliksever, vicdanlı, fikri hür, vicdanı hür, ak saçlı analarımız var ya, hah işte öyleyim. Tüm kötülüğüm kendime. İşin içinden çıkamıyorum, kendimi bir labirente bırakmışım da, peynir uğruna saçmalaya saçmalaya koşuyor gibi hissediyorum.

Ta ki…

Ta ki biri beni Alice gibi uyandırana kadar. Sonra "güç benimle" artık. Alice, o kafaya rağmen mantıklı kalıyor ya masal boyunca, kendini ezdirmiyor, korkmuyor. Öyle bir ruh hali içindeyim.

Alice ve deney farelerinin ortak bir özelliği var. Hedefleri var. Benim neyim var bilmiyorum. İki ucu çoklu denklem. Kesinlikle havalardan. Başka bir açıklaması olamaz.

AY YİNE Mİ?

Kendimden çok bahsettim, biraz da size dönsek mi?

Ay yine evet, 2019'un son demlerinde yine aşk. Ben bu zamana kadar bu kadar çok problem çözmemiştim. Kaldı ki matematiğim de sıfır. Evet aşk, hem de galaksiler arası. Yok canım, o kadar ilerleyemedik, en fazla ülkeler arası yaşanıyor. Mesafe uzadıkça, sorunlar da uzuyor tostun içindeki kaşar peyniri gibi. Ama onu da yemesi çok güzel. Size tabi ki "sorunlarınız yemek gibidir, yiyin gari" demiyorum, sadece içindeyken çok üzülüp sıkılmayın, her şey gelir geçer, demek istiyorum.

Geçen sefer de demiştim, aşık olan ben değilim, ben anca birilerine karşı açık olabilirim. Bence bu daha güzel değil mi? Açık olmak, her konuda. İletişimsizliği söküp atacak tek şey, ortamı germeyen, saçmalamaya izin vermeyen tek yol tarafların birbirlerine açık olması, açık iletişim. Gerçi artık nasıl iletişiyoruz, görüyoruz. İletişemiyoruz, yetişemiyoruz kimseye. Muzdarip miyim, bittabi. Sıkıntılı, buhranlı bir konu. Neyse ki bu travmalarımı da bir köpeğin kemiğini gömdüğü gibi gömüyorum. Gerçekten çekilmiyor yoksa. Bu yüzden, depresyon yok, antidepresan yok. Sen varsın kuzum.

Bilge

feyhan güver

bengisu akyürek

EVCİLİK ve DOKTORCULUK

Kaç yıl önceydi tam bilmiyorum, belki 5; özel bir üniversiteden cinsel eğitim ve toplumda cinsel tabulara yönelik bir söyleşi yapmak için davet aldım. Oturdum herzamanki gibi hazırlığımı yaptım ve duyurulur için konu başlıklarını, akademik kurul için de yararlandığım kaynakları dahi ilettim. Bundan sonrası elbette bir çerçeve içinde spontan gelişecekti. Ama öyle olmadı. Gelişmedi.

2 gün sonra üniversite yönetiminden o ana dek hiç görüşmediğim biri arayarak konuşma metnimi eksiksiz istedi. Gençlerin katılımının çok önemli olduğunu, bu nedenle tüm interaktif söyleşilerimde olduğu gibi belli bir düzende ama doğal akışında olacağını izah ettim ve hatta dilerlerse konu başlıklarına dair biraz daha detay verebileceğimi söyledim. Böylece bir sürprizle karşılaşmayacaklardı. Aslında bunu son derece anlamsız buldum çünkü ben bir bilim insanıyım ve bir üniversitede ne konuşmam gerektiğini çok iyi bilirim. Ama amacım hiçbir zaman bağcıyı dövmek olmadığından öğrencilerle birlikte üzüm yemek için alttan almayı tercih ettim. Telefonu kapattık her şeyin çözüldüğüne inandım ama belli ki yanılmıştım. Ertesi gün üniversiteden bir başka görevliyi bu defa bir kadını beni araması için görevlendirmişlerdi. Kadın kadına daha rahat konuşabileceğimizi söylediği için özellikle böyle bir plan yaptıklarından emin oldum. Oysa ben erkeklerle de mesleğime dair bilime dair her şeyi aynı rahatlıkla konuşabiliyordum. Tıpkı olması gerektiği gibi. Bir yandan onları küçük bir odaya doluşmuş birisi hoparlörden benimle konuşurken diğerlerini etraftan kaç göz el kol yaparak duruma müdahale ederken hayal ediyor ve buna hem kızıyor hem de içten içe gülüyordum. Alelade bir kurumla temasta değilim çünkü; bir üniversiteden bahsediyorum. İşin kötü yani onlarla her konuşmamda üniversiteye gitmem ve gençlerle bir araya gelmem gerekliliği gözümde çok daha büyüyordu. Anlamından bahsediyorum, bu söyleşinin gözümdeki anlamı giderek büyüyordu. Nitekim gidemedim.

"Ah sizi burada görmeyi çok istiyoruz"la başlayan bütün konuşmalar, "Hocam şu konuyu atlasak olmaz mı" ya bağlanıyordu. Olmazdı. Konuşulmasını istemedikleri konularneden istemediklerini anlamadığım konulardı. Ayrıca içinde cinselliği neredeyse geçirmek istemedikleri bir söyleşi için beni neden davet ettiklerini anlamamıştım. Pekala konusu bambaşka bir söyleşi yapabilir başka bir konuyla ilgili uzman davet edebilirlerdi.

"Aman korunma yöntemleri olmasın hocam, öğrencilerden soru almasak, seks demesek olmaz mı, erkek öğrenciler kızlar ile ilgili kötü şeyler düşünmese…" Evet düşünmese! . Tam olarak buradayım bu konunun etrafında. Yönlendirmeleri sayesinde söyleşinin konusu evcilik ve doktorculuk seviyesine indi ve dokunmayı da içinden çıkarak. Ne oynanıyorsa dokunmadan oynanacak. Peki buradaki varlığımın anlamı ne? Yapmış olmak için yapmak.

Yapmış olmak için yapmak bu ülkeyi içerden kemiriyor. Ben o gün o üniversiteye gitmedim ve bütün çabalarıma, Israr ne hatta itiraf edeyim tüm inadıma rağmen pes ettim. Onlar kazandı. Ben kaybettim,öğrenciler kaybetti. Ve onlar kazandı. Bir daha bunun olmasına asla izin vermedim, zaten çok şükür bir daha başıma gelmedi. Üniversitelerimiz adına daima ümitliyim.

Canım üniversiteli gençler, birliklerinize, derneklerinize, oluşumlarınıza sahip çıkın,özgür düşüncenin peşinde olun. Evcilik ve doktorculuk kadar olağandır kendinizi tanımanız ve cinselliğinizi sağlıklı yaşayıp ona dair sorular sormanız.

İLK BULUŞMA

FATİMA YILDIZ ERKAN FATİMAYILDIZERKAN@GMAIL.COM

ÇİFTLER
İLK BULUŞMA
İÇİN GÜN
VE MEKAN
KONUSUNDA
ANLAŞIR.

BULUŞMA YERİ İÇİN FİLANCA AVM'YE GİDİLİR.
HEYECANDAN ÇOK ÇOK ERKEN GİDİLMİŞTİR BİLE...

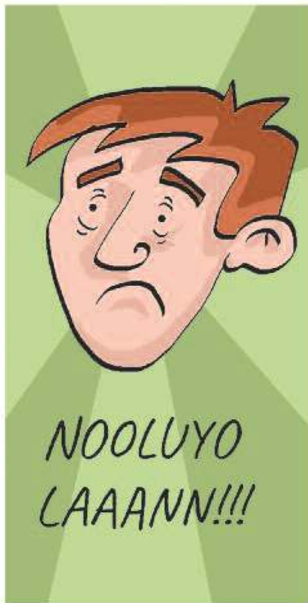
KOCA AVM'DE
2 TUR
ATILMIŞTIR.
AMA SÜRE
HALA
DOLMAMIŞTIR.
GERGİNLİK VE
HEYECAN
HAD
SAFHADADIR.

TAM DA O SIRA DA GÖZE O MUHTEŞEM
ÖTESİ MASAJ KOLTUĞU ÇARPAR. HANİ O
KIÇINA KIÇINA PARMAK ATAN MASAJ
KOLTUĞU...

SEN "OHH MİS GİBİ VAKİT GEÇER
ÜSTÜNE BİR DE GEVŞERİM..." DİYE
DÜŞÜNÜRKEN OLANLAR OLUR!

VE BU ESNADA ESAS
KIZIMIZ ESAS OĞLANIN
KARŞISINDA BELİRİR.

EHEH
ŞEEYY...
SELAM!
EHİHEİ

DEMEK KELEPÇE
SEVİYORSUN!! ???

BAYAN YANI

2019-11
Aylık yaygın süreli
yerel yayındır
BD Basın Yayın Tic. Ltd.
Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü

Tuncay Akgün
Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Müessese Müdürü
Ali Yavuz

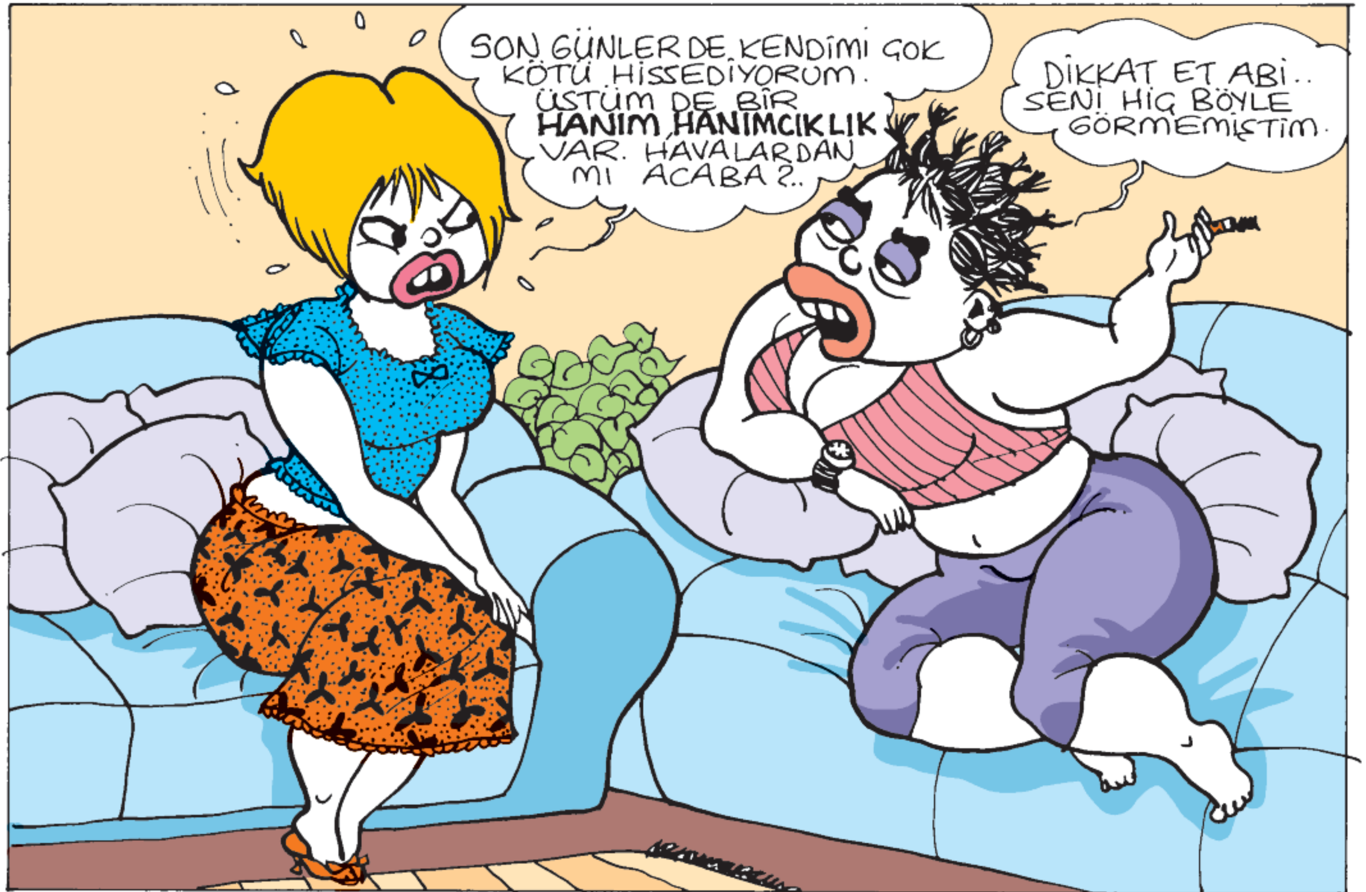
Abonelik Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sokak No: 16
Yeldeğirmeni / Kadıköy
TEL: (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754

BASKI: LeMan Ofset
(0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuvaz Dağıtım
Pazarlama A.Ş
(0212) 249 91 13

Kötü Kız Berna

Ramize Erer

Yaşam Koçu Afet

